

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

32. ČÍSLO / XXII. ROČNÍK

12 Kč • 0,55 €

10. SRPNA 2014

Z obsahu:

Křesťan je bez Matky Boží sirotkem

Promluva Svatého otce
Františka ke skupině
mladých z římské diecéze,
Vatikánské zahrady
28. června 2014
- strana 2 -

V ní se projevilo Boží milosrdenství

P. Paul-H. Schmidt
- strana 4 -

Knihovnička - Myšlenky sv. Maxmiliána

M. Kolbeho o Panně
Marii
- strana 6 -

Patriarcha Kirill vyzývá k modlitbě za odvrácení velké války

- strana 8 -

Světová válka

- strana 8 -

Anděl strážný Vídně a Rakouska v tureckých válkách 1683

- strana 9 -

Předkládejte Bohu své potřeby (Flp 4,6)

Jacques Magnan
- strana 10 -

Všechno přežil s Boží pomocí (2 - dokončení)

Alexa Gaspariová
- strana 12 -

Bartolomé Esteban Perez Murillo (1617-1682): Nanebevzetí Panny Marie (Ermitáž, Petrohrad)

Editorial

Neztrácejme čas! Existence světa, jak jej známe, je ohrožena v samotných základech. V lidských dějinách to není poprvé. A přece je zde něco navíc: Mocní tohoto světa mají tentokrát prostředky, jak zničit život na naší planetě ve velmi krátkém časovém úseku – to je alarmující, neboť to znamená, že by už nebyl čas k obrácení, k záchraně mnoha duší. Možná jsme už tak nějak považovali za samozřejmé, že „malé“ války ve světě jsou od nás daleko, že to nakonec vždycky „nějak dopadne“. Ale teď? Je nejvyšší čas začít konat to, co vidíme na příkladech mnoha světců a velkých osobností katolické církve. Je čas k úpěnlivé smířčí modlitbě za odvrácení světové války a za zmírnění Božích trestů vůči všem, kteří páchají bezpráví na lidských životech. Když hovoříme o smířčí modlitbě, tak to nutně znamená také obrácení samotného modlitebníka, prohloubení vlastního vztahu k Bohu, návrat k tomu, co říká Písmo, co chce po člověku Bůh – na to je třeba pamatovat. Vždyť oč více může vyprosit modlitba spravedlivého, když i modlitba hříšníka je Bohem vyslyšena! A zde nejde o věc soukromou, jde o spásu světa! Nic není nad tím, kromě klanění se Bohu.

V týdnu, kdy slavíme Nanebevzetí Panny Marie, se přímo nabízí jasné řešení pro záchranu jakékoliv lidské duše i celého lidského rodu: být jako Maria. To však vyžaduje naprosté odevzdání se do jejích rukou, pod její ochranu a do její mocné přimluvy u Boha. A její Neposkvrněné Srdce, jak jen to milující Matka umí, promění srdce každého, kdo se důvěrně utíká pod její ochranu. Kdo s dětskou důvěrou vkládá do rukou Neposkvrněné i záležitosti společenského života, světového dění, bude vyslyšen – Panna Maria může vyprosit mír. A když už zlo války nelze odvrátit, protože ti, kteří to mohli včas zastavit, předtím „spali“, tak se prosebník dočká odměny aspoň ve prospěch své duše; také duše mnohých mohou díky oněm modlitbám dojít obrácení k Bohu v okamžiku smrti – a to je velký dar.

Proto se v tomto Světle prolínají ony dva motivy: život s Neposkvrněnou Pannou Marií a válka. A nelze oddělit od sebe ani dvě roviny těchto motivů – přirozenou: odvrácení války skrze zasvěcení světa, Ruska a vlastního života Neposkvrněnému Srdci Panny Marie; a druhou rovinu – duchovní: vítězství v boji za spásu lidské duše v neustálém intenzivnějším spojení s Bohem skrze pomoc Neposkvrněné.

Na závěr mi přišla na mysl modlitba, která zlidověla:

Maria, pomoz, přišel čas, milostivá Matko, slyš nás hlas! V nebezpečí a strádání přimluva Tvá nás ochrání. Lidská kde síla bezmocná, Tvá kyne ruka pomocná. Neoslyš proseb dětí svých, k tobě tak vroucně lkajících! Matkou ukaž se laskavou, sešli nám v nouzi pomoc svou. Maria, pomoz, přišel čas, milostná Matko, slyš nás hlas! Amen.

Daniel Dehner

Křesťan je bez Matky Boží sirotkem

Promluva Svatého otce Františka ke skupině mladých z římské diecéze, Vatikánské zahrady 28. června 2014

Především prosím o prominutí za zpoždění. Nevšiml jsem si totiž, jak běží čas. Vedl jsem velmi zajímavý rozhovor a nevšiml jsem si. Promiňte. Nemělo by se to stávat, je třeba chodit včas.

Děkuji vám za tuto návštěvu u Matky Boží, která je v našem životě tak důležitá. Ona nás provází také v našem definitivním rozhodnutí při volbě povolání, protože ona provázela svého Syna cestou jeho povolání, které bylo velmi tvrdé a bolestné. Ona nás provází neustále.

Když mi nějaký křesťan říká, ne že by neměl rád, ale že Matku Boží nevyhledává a nemodlí se k ní, pocítuji smutek. Vzpomínám si, že jsem jednou, téměř před čtyřiceti lety, byl v Belgii na jednom sympoziu a byli tam jedni manželé, katecheti, oba byli univerzitními profesory. Byli tam i s dětmi, krásná rodina! Mluvili velmi pěkně o Ježíši Kristu. V určité chvíli jsem jim řekl: „A co mariánská zbožnost?“ – Řekli: „My už jsme překonali tuto etapu. Známe Ježíše Krista natolik, že nepotřebujeme Matku Boží.“ A mne napadlo v mysli i srdci: „Ubozí sirotci!“

Tak je to. Křesťan je bez Matky Boží sirotkem. Křesťan bez církve je také sirotkem. Křesťan potřebuje tyto dvě ženy, matky, dvě panny: církve a Matku Boží. Pro určení správnosti křesťanského povolání je třeba udělat si takový test a zeptat se: „Jaký je můj vztah k těmto dvěma matkám? K matce církvi a Matce Marii?“ To není nějaká „zbožná“ myšlenka. Nikoli, je to čirá teologie. Toto je teologie. Jaký je můj vztah k církvi, k mé matce církvi, ke svaté matce církvi hierarchické? A jaký je můj vztah k Matce Boží, která je mojí maminkou, mojí matkou?

To prospívá: nikdy ji neopustit a nikdy nejit sami. Přeji vám dobrou cestu rozlišování. Pro každého z nás má Pán povolání, ono místo, kde On chce, abychom žili. Je však třeba je hledat, nalézt a pak pokračovat, jít dál.

Další věc, o které bych se ještě rád zmínil, je smysl pro definitivnost. Ten je pro nás důležitý, neboť žijeme v kultuře provizoria. Nyní to a potom tamto. Uzavíráš sňatek? Ano, ano, ale jen dokud trvá láska, pak si každý půjde zase po svých...

Slyšel jsem od jednoho biskupa, že mu jakýsi mladík řekl: „Chtěl bych se stát knězem, ale jen na deset let.“ Toto je provizorium. Máme strach před definitivností, a volbu povolání, jakéhokoli povolání, také životního stavu, manželství, zasvěceného života či kněžství, je třeba činit v perspektivě definitivnosti. Směřuje to proti proudu kultury provizoria. Je to součást kultury, ve které nyní žijeme, ale musíme ji přezít a přemoci.

Výborně. I v tom, co je definitivní, má myslím tu nejjistější cestu papež, ne? Protože kde skončí papež? Tam v tom hrobě, ne? (*smích*)

Děkuji vám za tuto návštěvu a zvu vás k modlitbě nebo zpěvu, ale já neumím zpívat, modleme se k Matce Boží. Všichni tedy společně *Salve Regina*...

Nyní tedy vám a vašim rodinám udělím požehnání a prosím vás, modlete se za mne.

Díky vám. Mnohokrát děkuji. Šťastnou cestu.

Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikán

Vrať se na místo, kde jsi byl svědkem, jak Pán nasýtil několika-tisícový zástup. Je totiž důležité, aby ses zúčastnil také obdivuhodné dohry této neobyčejné události, která se protáhla dokonce až dlouho do noci. Přesvědčíš se, že Ježíš nevychovává své učedníky pouze slovem, ale využívá i nečekaných situací, ve kterých mohou osobně prožít pravdu jeho slov. Bude to pro tebe užitečné, až ti bude hrozit nebezpečí, že ztratíš hlavu uprostřed zmatku a nesnázi. Pros Ducha Svatého, abys upevnil své přesvědčení, že tě Ježíš nikdy neztrácí ze zřetele a nepřestává na tebe myslet, ani když se ti zdá, že je od tebe příliš daleko. K pevné víře a důvěře, že se na něho můžeš spolehnout, tě může posilnit právě dnešní setkání.

Neobvyklá večere vyvolala v zástupu nejen spokojenost, ale i značné vzrušení. Popularita proroka z Nazareta neobyčejně vzrůstá. Někdo přišel s návrhem, že by měli provolat Ježíše za svého krále. Není divu, že se taková myšlenka nasyceným davem rychle šíří. Dostala se i k učedníkům. Představa, že by se z prostých rybářů mohli rázem stát pobočníky a důvěrníky izraelského krále, je pro ně o to lákavější. Takové pomýšlení snadno člověku pomate hlavu a svádí k sebepřečesování. Pán se však postará, aby jejich aspirace přivedl na správnou míru. Ještě tuto noc se budou moci přesvědčit, jak na tom skutečně jsou. Po vzrušující hostině jim nečekaně ukládá, aby ihned opustili toto místo a s ním klamně vyhlídky a vydali se na noční plavbu směrem k druhému břehu. Splnění nepohodlného a přímo nepochopitelného příkazu znamená připravit Pánu podmínky pro mimořádnou lekci.

Nežádoucí vývoj veřejného mínění zastavil Ježíš tak, že rozpustil zástup. Nyní je konečně sám na pustém místě, kde ho dav tak neplánovaně vyhledal. Po vzrušující činnosti je více než užitečné vyhledat ticho a odloučenost k dokonalému usebrání. Nauč se z Ježíšova příkladu využívat vzácného daru samoty jako nejvhodnější příležitosti k rozhovoru s nebeským Otcem. S kým rozmlouváš ty, když jsi o samotě? Nevedeš v tu dobu převážně samomluvu? Nauč se zhodnotit samotu i uprostřed lidí a zužitkovat co nejlépe dlouhé minuty vynucené nečinnosti při čekání, stání, cestování. Tvůj Pán je

Víra a pochybnost

*Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle*

Pane, poruč, ať přijdu k tobě.

vždy připraven dělat ti toho nejlepšího společníka.

Čím více se mezitím loď s učedníky vzdaluje od břehu, tím se plavba stává obtížnější. I zkušeni rybáři musí nasadit všechny své síly, aby si poradili s nenadálým vlnobitím a protivětrím. Nastalá tma jen zvyšuje nejistotu a zveličuje problémy. Zdá se, že cesty vůbec neubývá. Dodej si odvahy a přístup k nim do lodi zmítané větrem. Ověř si, jak obtížné je veslovat proti proudu. Uprostřed nesnázi člověk nejlépe poznává svou vlastní slabost. Ale právě ve chvíli, kdy se zápas s živly stává skutečně kritickým, ukazuje se, že svým věrným je Pán vždy nablízku. Kráčí jim po vlnách vstříc, jenže oni ho nepoznávají. Dlouhotrvající vypětí a celonoční námaha vystupňovaly jejich vzrušení do té míry, že je návrat božského Mistra nejdříve vyděsil. Tito jinak srdnatí a otřelí muži se dávají dokonce do křiku. Boha se zděsí jen ti, kteří ho nepoznávají. K tomu, abys Ježíše bezpečně rozeznal, potřebuješ pohled opravdové víry.

Vychutnej, jaká je to úleva, slyšet v takové zoufalé situaci Ježíšův hlas a útěchoplňnou výzvu: „Neboj se, jsem to já! Zjevují se nejméně očekávaným způsobem právě díky tomu, že jsem tvým všemohoucím a nejdobrotivějším Pomocníkem. Všechna moje mimořádná znamení tě o tom mají přesvědčit. Jsi připraven mi vždy neochvějně důvěřovat?“

Ten z apoštolů, kterého Pán jednou pověří, aby své bratry posilovat ve víře,⁽¹⁾ má právě v této vypjaté situaci podstoupit jednu ze zvláštních lekcí. Jeho temperament ho podněcuje k obzvláštní horlivosti, ale také k neuvážené sebejistotě.

Petr by se rád ujistil, že přízrak, kterého se všichni vylekali, je skutečně Pán. Ale v tom případě by sám chtěl zakusit „chůzi po moři“, nad kterou celá posádka tolik žasne. Pán jeho návrh bez námitky přijímá. Kdyby Petr jen plnil Ježíšův pokyn a nemyslel přitom na sebe, bez obtíží by došel až k němu. Když uslyšíš Pánovo pozvání „Pojď!“, nemysli na sebe

Liturgická čtení

1. čtení – 1 Král 19,9a.11–13a

Když přišel Eliáš (k Boží hoře Chorebu), přenocoval tam v jeskyni. A tu se k němu ozvalo Boží slovo. Řeklo mu: „Vyjdi ven a postav se na hoře před Hospodinem!“ Hospodin přecházel: prudký a silný víchř, který trhá hory a láme skály, vál před Hospodinem, ale Hospodin ve víchru nebyl. Potom nastalo zemětřesení, ale Hospodin v zemětřesení nebyl. Po zemětřesení šlehal oheň, ale Hospodin v ohni nebyl. Po ohni následoval šum jemného vánku. Když to Eliáš slyšel, zahalil si tvář pláštěm, vyšel ven a zastavil se u vchodu do jeskyně.

2. čtení – Řím 9,1–5

Bratři! Mluvim pravdu – vždyť jsem Kristův – nelžu, a totéž mi dosvědčuje i svědomí osvícené Duchem Svatým: velký zármutek a neustálou bolest nosím v srdci. Přál bych si totiž, abych já sám byl proklet, od Krista vzdálen, pro své bratry, s kterými jsem tělesně spřízněn. Vždyť jsou to Izraelité, byli přijati za syny, Bůh s nimi bydlel, uzavřel s nimi smlouvu, dal jim zákonodárství, bohoslužbu i zaslíbení. Jejich předkové

Dokončení na str. 13

ani se neohlížej na bouři, která se kolem tebe zvedne. Pán tě přece nevolá k sobě proto, abys utonul, ale abys došel k němu i po těch nejneshodnějších cestách. Mysli jen na Ježíše, u kterého máš bezpečně spočinout. Jestliže přesto zakolísáš, co jiného ti zbývá než volat s pokornou důvěrou: „Pane, zachraň mě!“ a chopit se pevně ruky, kterou ti Ježíš podává.

Jakmile Pán vstoupí s Petrem na loď, které již hrozilo utonutí, vítr se ihned utiší a s ním i celá její posádka. Je v tom symbol i proroctví: po chmurné a bouřlivé noci nastává nový slunný den. Bude tomu tak vždy, kdykoliv připravíš Ježíši místo ve svém srdci. Připoj se k zvaným učedníkům a klaněj se Božímu Synu. Upevní svou důvěru v toho, který nikdy neposílá své věrné do záhuby. Jeho spása je blízko těm, kdo ho poslouchají.⁽²⁾

*Kristus – Bůh, který je nade všechno,
buď veleben navěky!*

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ srov. Lk 22,32 ⁽²⁾ srov. resp. žalm 85

V ní se projevilo Boží milosrdenství

Benedikta se narodila 27. května 1811 v bezvýznamném městečku Albissola Marina, jen dva kilometry od biskupského města Savony. Vyrůstala v nenápadné hrnčířské rodině Rossellových. Byla čtvrtým dítětem z celkového počtu devíti.

Na Savonu se tenkrát upíraly starostlivé pohledy celého křesťanstva. Tam držel v zajetí pyšný francouzský císař Napoleon Bonaparte náměstka Kristova Pia VII., odloučeného od celého světa. Jenom jednou směl papež v této situaci navštívit slavnou svatyni „Matky milosrdenství“ ležící před branami města a tam si postěžovat na svou nouzi té, která se zjevila v roce 1536 sedlákovi Antoniu Bottovi.

Ještě dvakrát bylo dopřáno stejnému papeži, aby tu pobýval. Nejprve po jeho osvobození, při jeho návratu ze vzdáleného Fontainebleau, 18. března 1814. A poté sem zavedla Prozřetelnost papežovy kroky 10. května 1815, když slavnostně korunoval milostný obraz ze Savony za přítomnosti 10 kardinálů, mnoha biskupů, kněží a knížat, jakož i velkého množství lidu.

Benediktě Rossellové se měla stát milosrdná Matka Boží vůdčí hvězdou její

ho života. Každý rok chodili obyvatelé Albissola Marina v procesi k Santuariu, svatyni Matky milosrdenství. Paní Rossellová brala svoji dcerušku vždycky s sebou. Blízko městečka stála také kaplička, věrný obraz Santuaria.

Jednou došlo k rozmišce se světským úřadem, děti měly zůstat doma. Malá Benedikta se rychle rozhodla a navrhla svůj vlastní plán. Shromáždila své vrstevníky okolo sebe a vyrazila s nimi k blízko položené kapličce, kde děti vykonaly svoji vlastní pobožnost. Když se malá skupina večer vracela domů, považovali ji za předvoj procesi dospělých a rozezněli slavnostně zvony, dokud neodhali-li omyl. Ano, Benedikta měla už v mládí svoji vlastní vůli, byla Bohem vyvolenou vůdčí postavou, povolanou k tomu, aby své okolí vedla k Matce milosrdenství a přes Marii k živému Bohu.

Benediktino dětství a její mladá léta v důsledku toho nebyly lehké. Pokus vstoupit do kláštera ztroskotal, protože nemohla přinést „věno“. Ve věku 19 let vstoupila do služby bezdětných manželů Monleonových. Byli tak spokojeni s Benediktinými lidskými vlastnostmi a její službou, že jí nabídli adopci. Měla se stát jedinou dědičkou. Ale Benedikta toužila po

Sv. Maria Josefa Rossellová

něčem vyšším, toužila stále po řádovém životě, a proto odmítla lákavou nabídku.

Na Benediktu mezitím čekaly smutné časy. Rychle po sobě jí vzala smrt otce a matku a také tři její sourozence. Benedikta se musela vrátit zpět do své rodiny, aby se starala o mladší sourozence.

V roce 1837 hledal biskup ze Savony, Msgre De Mari, obětavé děvče, které by se mohlo ujmout mnoha sirotek ve městě. Benedikta se přihlásila. Nanejvýš požehnané dílo začalo v Savoně, vznikly „Dcery milosrdenství“ – „Figlie della Misericordia“. Benedikta Rossellová přijala jméno Maria Josefa. Dne 2. srpna 1839 složilo prvních sedm členek řádu sliby. Nové řádové společenství se chtělo starat hlavně o nemocné a o děti a tady vykonalo brzy velkolepé dílo. Proslavilo se také snahou o pomoc zavlečeným dívkám – otrokyním z Afriky.

Stále rostoucí počet chovek Dcer milosrdenství spolykal obrovské sumy peněz, ale Boží prozřetelnost bděla. Mohly dokonce získat opravdový palác před branami Savony, ve zdravé zeleni, opravdovou „Casa della Providenza“ (Dům Prozřetelnosti).

Převzetí tohoto nového domu do vlastnictví měla předcházet působivá děkovaná slavnost ke cti Matky milosrdenství. Jednoho časného nedělního rána v dubnu 1859 se savonské sestry vydaly na slavnostní průvod k velké svatyni severně od města. Před nově získaným „Domem Prozřetelnosti“ se všechny sešly. A pak

Santuario, svatyně Naší milé Paní milosrdenství v Savoně

šly dále, bosky, za modlitby růžence, hodinu a půl k Santuariu. Ve svatyni, před milostným obrazem milosrdné Matky, se slavila slavnostní bohoslužba u potoka Letimbro, kde se v roce 1536 zjevila milosrdná Matka Boží sedlákovi Antoniu Bottovi, a vyprošovaly zvláštní požehnání pro budoucnost.

K plodnosti všech misionářských činností patří nutně utrpení. Také zakladatelka Dcer milosrdenství nebyla žádnou výjimkou.

Na jaře roku 1875 vykonávala Matka Maria Josefa návštěvu nově založené školy v Pontedecimu. Čtvrtý den návštěvy tam utrpěla záchvat slabosti, z něhož se už nevzpamatovala. K tomu přistoupily další obtíže tělesného i duševního druhu.

I když byla teď hendikepována, čekalo na zakladatelku nanejvýš důležité podnikání: vyslání prvních jejích dcer do Jižní Ameriky, na misie. Bylo jich vybráno patnáct! Společně se zástupem salesiánů vyvolených Donem Boskem se měly odvíjet k plavbě do Nového světa.

K plodnosti všech misionářských činností patří nutně utrpení. Také zakladatelka Dcer milosrdenství nebyla žádnou výjimkou.

Na den Všech svatých 1875 dostaly obě skupiny společně „audienci na rozloučenou“ u papeže Pia IX. ve Vatikánu.

Dne 14. listopadu pak nadešel den konečného odjezdu z Genui. Po poslední mši svaté u oltáře Matky milosrdenství ve zdejší kostele sv. Jiří vydali se všichni budoucí misionáři, všichni kněží, bratři a sestry, na loď „Savoyen“. Krátce před odjezdem se objevil zcela neočekávaně Don Bosco, aby oběma skupinám přinesl požehnání na rozloučenou. S požehnáním velkého světce mělo začít dílo v Novém světě. A bylo skutečně požehnané, jak bylo brzy vidět.

Matka Rossellová nemohla být ze zdravotních důvodů přítomna rozloučení v Genui. Jak bylo dohodnuto, poslala ze svého nemocničního útulku v Savoně požehnání na rozloučenou, když „Savojané“ okolo zdejšího pobřeží proplouvali.

Pět dlouhých let upoutaná v nemocnici, nezůstala zakladatelka v nečinnos-

Biskupové mají kanonické nástroje na sexuální delikty kněží

Předseda Papežské rady pro výklad legislativních textů kardinál Francesco Coccopalmerio se v rozhovoru pro L'Osservatore Romano (24. 7.) vyjádřil k otázce porušení církevní disciplíny v souvislosti s případy sexuálních deliktů kněží a zda biskupové disponují potřebnými kanonickými nástroji, aby mohli zakročít. Řekl, že biskupové dnes mají po ruce všechny nástroje potřebné k zákroku. Problém není v zákonných prostředcích, které jsou k dispozici, jako spíše ve znalosti těchto nástrojů a jejich správné aplikaci. Někdy biskupové neznají dobře kanonickou

trestní proceduru a ocitají se v nesnázech. Právní nástroje však existují, ale je nutné jim správně rozumět a náležitě je aplikovat... Pokud však v praxi pastýř na delikt nereaguje uvalením trestu, pak se může zdát, že souhlasí se spáchaným zlem. Delikt nutně vyžaduje odsouzení, reakci. Církev nemůže zůstat nečinná, musí zaujímat postoj, protože jinak by to vypadalo, že souhlasí se zlem. Trest má navíc další účel, totiž pohnout pachatele deliktu ke konverzi.

Podle www.radiovaticana.cz

ti. Nejenom tělesně, ale také duševně to s ní bylo stále horší. „Noc ducha“, kterou velmi přesně popsala sv. Terezie z Avily a jiné mystičky, přišla také na matku Marii Josefu. V této době přejímaly její dcery ještě jedno úplně nové pole apoštolátu: zařizovaly svůj první domov pro padlé dívky. Tři týdny po skonání zakladatelky byl předán svému účelu. Sestra Maria Josefa zemřela večer 7. prosince 1880, okolo 9 hodin, když se už pomodlila nešpory na svátek Neposkvrněného početí Panny Marie a v celém katolickém světě začal tento svátek.

Dcery Naší milé Paní milosrdenství dosáhly počtu několika stovek členek. Žijí a působí v 69 pobočkách. Musely ože-

let také četná úmrtí, a to mladých sester, které se nakazily při obětavém ošetřování nemocných. Zvláště v Jižní Americe se dílo dařilo, také v hlavním městě Buenos Aires. V jejich tamější pobočce, založené roku 1876, v dnešní koleji „Nuestra Senora della Misericordia“, dostal papež František svoje první vzdělání. Od svých šesti let tam byl opatrován a vyučován, tady dostal také svoje první svaté přijímání. Přípravovala ho na ně sestra M. Dolores, členka Dcer Naší milé Paní milosrdenství. Jako provinciál jezuitů a jako biskup argentinského hlavního města udržoval současný papež čilý kontakt s Dcerami milosrdenství a se svým místem prvního vzdělávání.

Zakladatelka, Maria Josefa Rossellová, byla 6. listopadu 1938 blahorečena Piem XI. a 12. června 1949 svatořečena jeho nástupcem Piem XII. Jedna Argentinka z řádu dosáhla také „pocty oltáře“: M. Ludovica De Angelis, která byla blahorečena 3. října 2004.

Ano, když zrno pšeničné nezemře, zůstane samo. Když ale padne do země a tam vzklíčí, přinese bohaté plody. Také v životě a působení sv. Marie Josefy Rossellové to bylo patrné. V Itálii, v Latinské Americe a jinde ze smrti povstal život a plod. To nebylo jenom za časů Ježíšových, dnes je tomu stejně. Život oběti v duchu Ježíše Krista se vyplatí, včera, dnes a také zítra!

Z Maria heute 6/2014 přeložil -mp-

Znak Dcer Naší milé Paní milosrdenství

Myšlenky sv. Maxmiliána M. Kolbeho o Panně Marii (úryvek z knihy)

KNIHOVNIČKA

S pomocí Neposkvrněné

Vůli Neposkvrněné plníme s pomocí Její milosti. Otec Kolbe nechce udělat chybu, kterou udělali někteří aktivisté v Katolické akci, kteří byli často velmi horliví, avšak nedosáhli větších a trvalých výsledků. Spoléhal se příliš na vlastní síly a zapomněli na to, co zvláště o apoštolátu řekl Kristus: „Kdo zůstává ve mně a já v něm, ten nese hojné ovoce, neboť beze mne nemůžete dělat nic.“ (Jan 15,5) „Spasitel neříká, že bez Něho nemohou učinit »mnoho«, nýbrž nic, vůbec nic. Plodnost práce nezávisí tedy na schopnostech, výkonech, penězích – i když i to jsou dary Boží, užitečné i pro Katolickou akci – ale pouze a výhradně na stupni spojení s Bohem.“¹⁴⁴ Toto spojení si nejlépe zajistíme skrze Neposkvrněnou – tím, že se jí úplně odevzdáme. Tedy „čím dokonaleji budeme patřit jí, tím svobodněji bude moci s námi nakládat – a účinnější akce neexistuje“¹⁴⁵. „Zbrání následovníků o. Kolbeho,“ říkával o. Gabriel Roschini, „je život v těsném sjednocení s Neposkvrněnou.“¹⁴⁶

Duše, která se jí stále dokonaleji odevzdává, „zakouší na sobě, že Neposkvrněná se stává v každém ohledu stále více její“¹⁴⁷, s celým svým bohatstvím a mo-

ci. „Neposkvrněná dává každému takové a tolik milostí, kolik a jaké potřebuje ke splnění Jejich plánů“¹⁴⁸ čili Její vůle. Když žádá hrdinství, současně dává milost, která k hrdinství uschopňuje. Tedy „neskládejme žádnou důvěru v sebe, nýbrž bezmezně důvěřujme jí“¹⁴⁹. Musíme jí dovolit, aby zasypala, ba přímo zaplavila naši duši svými milostmi.¹⁵⁰ Spojení s Neposkvrněnou ožívujeme modlitbou. „Často jí prosíme o světlo, aby nám ukázala, co a jakým způsobem máme podniknout; k ní se obracejme s prosbou o sílu, potřebnou k vykonání ať už velice obtížných a hrdinných činů pro ni“¹⁵¹, či zcela obyčejných úkolů, a ona naše prosby vyslyší. Jako Neposkvrněná vládne Božím Srdcem jako „prosící všemohoucnost“, tak také my, když se pokorně budeme modlit, budeme hýbat Srdcem Neposkvrněné.

Důležitou věcí je spolupráce s Boží milostí, kterou dostáváme z rukou Neposkvrněné. Za každou odpověď na obdrženou milost přicházejí další milosti, a čím věrnější budeme těmto milostem, tím větší můžeme mít naději, že jich obdržíme ještě více. Podstata svatosti spočívá v odpovědi na milost.¹⁵² „Posvěcení znamená obdržet od Boha skrze Neposkvrněnou mnoho milostí a ideálně na ně

odpovědět.“¹⁵³ Na tom také záleží účinnost apoštolátu. Dbejme při tom, „abychom si někdy nepřipisovali třeba i nejmenší dobro, které Neposkvrněná skrze nás ráčí učinit“. Vždyť naše spolupráce je jen reakcí na Její milost, využitím Její akce, a ne dáním něčeho ze sebe, vždyť „vlastními silami, bez Boží pomoci nedokážeme nic, vůbec nic... snad jen zlo, které je vlastně nedostatkem dobra, řádu, síly“¹⁵⁴. „My vlastně jen zavazíme a překážíme, neboť nikdy neodpovíme na milost tak, jak jsme povinni.“¹⁵⁵ A jsme povinni být nekonečně vděční Neposkvrněné, že i přes naši ubohost si námi laskavě nechá sloužit. Takový pokorný postoj z naší strany, to je „tajemství síly a moci“¹⁵⁶.

„Přece když si duše přivlastňuje to, co je darem Božím, copak jí Bůh může zaplavit milostmi? Vždyť by jí utvrzoval ve falešném a arogantním domnění. Právě pro své milosrdenství jí neposkytuje dary v takové hojnosti, a... dokonce připouští pád, aby duše konečně poznala, čím je sama ze sebe, aby nespolehala na sebe, ale aby se s plnou důvěrou odevzdala jen Jemu“¹⁵⁷, jako vždy skrze Neposkvrněnou. Tedy „ať každý pád, třeba i nejtěžší a stále se opakující, nám vždy poslouží jako stupeň k vyšší dokonalosti. Pouze kvůli tomu totiž Neposkvrněná připouští pád, aby nás uzdravila ze sebelásky a z pýchy, aby nás přivedla k pokoře a učinila nás způsobilejšími pro přijetí Božích milostí.“¹⁵⁸ Kdo je oddán Neposkvrněné, varuje se hříchu jako největšího neštěstí, ale když padne, neklesá na duchu (to by bylo znamením pýchy), neztrácí naději, ale hned s lítostí spěchá k Útočišti hříšníků a od této chvíle se snaží „horlivostí napravit ztracený čas,“¹⁵⁹ a už nejbližší činností se snaží dělat jí radost.

Budme pokorní, a Neposkvrněná „bude stále více očišťovat naše srdce od přirozenosti“, „od toho, co není její“, bude nás léčit z lenosti „a proměňovat v sebe“¹⁶⁰. Když jsme předtím hovořili o tom, že naše skutky se stávají v rukách Neposkvrněné čistými, neposkvrněnými, je zvláště zapotřebí mít na paměti celý výchovný proces, o němž jsme nyní hovořili.

Zabit muslim, který se zastal křesťanů

Internetové stránky chaldejské církve v Iráku zveřejnily zprávu o případu muslimského profesora Mahmouda Al Asaliho z katedry pedagogiky na univerzitě v Mosulu, kterého zavraždili teroristé, protože se zastal křesťanů. Džihádisté tzv. Islámského státu Iráku a Levanta stanovili výši daně, kterou má na území, jehož se zmocnili, měsíčně platit každý, kdo není muslimského vyznání. Kdo nezplatí 450 dolarů, je nucen jejich území opustit. Profesor Mahmoud Al Asali měl odvahu otevřeně vystou-

pit proti tomuto postupu džihádistů a byl dva dny poté (20. července) v Mosulu zavražděn. Irácký univerzitní profesor, sděluje web chaldejské církve *ankawa.com*, věděl velmi přesně, co riskuje, protože v nedalekém syrském městě Raqqa, kde se teroristické hnutí Islámského státu chopilo moci již před rokem, došlo k mnoha podobným případům. Profesor Mahmoud Al Asali řekl jen tolik, že donucovací metody džihádistů odporují učení islámu.

www.radiovaticana.cz

Mezi Neposkvrněnou a duší, která se Ji bezmezně odevzdává, se vytvářejí důvěrné vztahy. Dochází k tomu, že se do Ní duše noří jako ryba do moře, dýchá Ji, jako naše plíce dýchají vzduch. Pokud chceme vidět, jak to vypadá, nahlédněme do duše sv. Maxmiliána. „Neposkvrněná,“ píše sám o svátku Panny Marie Sedmibolestné v roce 1933 během cesty na loď, „o mne něžně, skutečně něžně pečuje. Dává takový pokrm, jaký duše potřebuje, a to tehdy a tolik, kdy a kolik je ho třeba, a občas i sladce k sobě přitulí.“ „Neposkvrněná sama vede mé pero a rozum, abych na jedné straně neztrácel čas a neplytl inkoustem a papírem kvůli zbytečným věcem, a na druhé straně abych nevynechal nic z toho, co si Ona ode mne

Budme pokorní, a Neposkvrněná „bude stále více očisťovat naše srdce od přirozenosti“, „od toho, co není Její“, bude nás léčit z lenosti „a proměňovat v sebe“...

preje.“ Každou chvíli mu někdo poslouží: pozve ho na lehátko, přidrží papír při psaní dopisu atd. „Vlastně to Ona skrze všechno a všechny zve, hýčká, opatruje.“ Ze srdce plyne milostný povzdech: „Ó Neposkvrněná, láska naše.“ Ptá se jako dítě: „Jaké máš plány, ó nejsladší Panno, naše Královno? Proč jedu? Cos pro mne připravila?... Proč však myslím na sebe? Pouze o Tobě bych měl mluvit. Ale to Ty se mi ve mně připomínáš svou dobrotou. Ó Maria, ó Maria!“ Kupí se milost bezmezné důvěry. „Ať Neposkvrněná sama vše řídí. Ji patří sláva za vše, za vše!“¹⁶¹

Avšak nemusíme neustále myslet na Neposkvrněnou, na Její mohutný podíl na našem duchovním životě, nemusíme na každém kroku formálně obnovovat naše odevzdání se Neposkvrněné, ani se modlit jen k Ní a stále říkat: „Děj se vůle Neposkvrněné.“ Při naší tělesně-duchovní přirozenosti je to přímo nemožné. „Chceš-li vždy plnit vůli Boží, čili vůli Ježíšovu, čili vůli Neposkvrněné,“ objasňuje o. Kolbe, „pak se svobodně oddávej jakýmkoliv pobožnostem, ke kterým cítíš náklonnost. Ovšem právě proto, že jsme se plně odevzdali Neposkvrněné, s tím větší odvahou (a svobodou) se i přes naši hříšnost přibli-

Poselství Královny míru

„Drahé děti! Vy si nejste vědomi, jaké milosti žijete v tomto čase, ve kterém vám Nejvyšší dává znamení, abyste se otevřeli a obrátili. Vraťte se k Bohu a k modlitbě a ať ve vašich srdcích, rodinách a společenstvích zavládne modlitba, aby vás Duch Svatý vedl a podněcoval, abyste byli každým dnem otevřenější Boží vůli a jeho plánu pro každého z vás. Já jsem s vámi a se svatými a anděly se za vás přimlouvám. Děkuji vám, že jste přijali mou výzvu!“

Medžugorje 25. července 2014

žujeme k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu“¹⁶² „i ke Svatostánku i ke Kříži i k Nejsvětější Trojici“, neboť už se nepřibližujeme sami, nýbrž s Neposkvrněnou, i kdybychom na Ni zrovna nemysleli. Proto se můžeme „svobodně modlit střelnými i jinými modlitbami, jak nás unášejí křídla lásky Boží, kudy vane Duch Svatý, překonávaje všechny hranice.“¹⁶³ „Nebojme se nikdy modlit se bezprostředně k Pánu Ježíši, k Nejsvětější Trojici – právě čím více jsme odevzdáni Nejsvětější Matce, tím to děláme směleji, neboť Ji máme u sebe.“¹⁶⁴

„Jiná věc je, když ten, kdo se zcela, bezmezně odevzdal Neposkvrněné – přestože ví, že Ji patří, i když o tom nepřemýšlí – nejednou, jda navštívit Pána Ježíše v Nejsvětější svátosti, celou tuto návštěvu ještě výrazněji odevzdá Neposkvrněné, třeba jen jednou střelnou modlitbou »Maria«, neboť ví, že tím udělá Pánu Ježíši největší radost a že tehdy Ona tím více dokonává v něm a skrze něj tuto návštěvu

a on v Ní a skrze Ni... A podobně [se chová] i v jiných činnostech, i když, a to chci zdůraznit, jsme Jejimi i bez tohoto aktuálního odevzdání, neboť jsme se Ji odevzdali a nikdy jsme to neodvolali.“

Na jedno však nikdy nesmíme zapomenout: na to, že „podstata Boží lásky spočívá výlučně v plnění Boží vůle v každé chvíli“ a že „všechny pobožnosti mají za cíl pomoci nám splnit Boží vůli“¹⁶⁵.

Poznámky:

¹⁴³ *Dopis odchovancům M. S. M.*, 1931.

¹⁴⁴ Článek *Tajemnica powodzenia w Akcji Katolickiej*, Rycerz Niepokalanej (dále jen RN), 3 (1924), s. 194.

¹⁴⁵ *Dopis do Niepokalanowa*, 10. XI. 1934.

¹⁴⁶ *Srov. Larma della nostra Milizia, „II Cavaliere dell’Immacolata“*, 18 (1950), s. 61.

¹⁴⁷ Materiál pro knihu o Neposkvrněné, *Wyrazy ludzie niewystarcza*.

¹⁴⁸ *Dopis O. Floriánu Koziurovi*, 21. XI. 1931.

¹⁴⁹ Článek 8. *grudnia*, RN, 3 (1924), s. 242.

¹⁵⁰ *Srov. přednášky*, červenec 1933.

¹⁵¹ Článek v RN, 16 (1937), s. 354.

¹⁵² *Srov. Přednášky*, 29. VII. 1933 a 8. XII. 1937.

¹⁵³ *Přednášky*, 13. VI. 1933.

¹⁵⁴ Článek *Tajemnica siły i potęgi*, RN, 4 (1925), s. 226.

¹⁵⁵ *Dopis klerikovi Marianu Wójcikovi*, 19. IV. 1932.

¹⁵⁶ Článek *Tajemnica siły i potęgi*, RN, 4 (1925), s. 226.

¹⁵⁷ *Tamtéž*.

¹⁵⁸ *Dopis do Mugenzai no Sono*, 9. IV. 1933.

¹⁵⁹ *Rekolekce*, 1920.

¹⁶⁰ *Dopis o. Mieczysława Mirochnovi*, 11. XI. 1936, a *Dopis o. Floriánu Koziurovi*, 2. II. 1931.

¹⁶¹ *Deník*, 9. IV. 1933; 11. IV. 1933; 14. IV. 1933.

¹⁶² *Dopis bratru Matěji Spolitakiewiczovi*, 10. X. 1935.

¹⁶³ *Poznámka O. Kolbeho: Owoce*.

¹⁶⁴ *Přednášky*, 13. VI. 1933.

¹⁶⁵ *Dopis bratru Matěji Spolitakiewiczovi*, 10. X. 1935.

**P. Jerzy Domański OFMConv.
Myšlenky sv. Maxmiliána
M. Kolbeho o Panně Marii**

**Vydala a vytiskla
Matices cyrilometodějská s. r. o.,
Olomouc 2007
Druhé vydání • Brož., 121x196 mm,
160 stran, 129 Kč**

Patriarcha Kirill vzývá k modlitbě za odvrácení velké války

Patriarchát ruské pravoslavné církve vydal prohlášení, ve kterém vyzývá účastníky letecké katastrofy nad východní Ukrajinou ze 17. července, aby „před Bohem a před lidem sdělili celou pravdu“. Konstatoval to tiskový mluvčí moskevského patriarchátu arcikněz Vsevolod Čaplin, který doslova řekl, že „by bylo správné, kdyby velitelé všech raketových systémů, kteří byli na onom území, řekli celou pravdu o tom, co dělali a viděli, a aby to řekli všem, Bohu i lidu. Pokud tito lidé neučinili nic zlého, nemají co skrývat. A pokud spáchali těžký hřích zabítí stovek nevinných, je lépe se přiznat, než ponechat na duši tuto obrovskou tíži.“ Prohlášení přinesla agentura Interfax. Moskevský patriarcha Kirill tři dny po katastrofě při liturgii v Kazaňském monastýru 20. července, na svátek ikony Kazaňské Bohorodičky, vyzval věřící, „aby se úpěnlivě modlili za odvrácení velké války“. V chrámu Matky Boží v Kazani se ruský pravoslavný patriarcha modlil za „spásu Ruska a vši Rusi, což je pojem zahrnující také Ukrajinu a Bělorusko, a za ukončení interní války na Ukrajině, která je děsivě využívána vnějšími mocnostmi ke zcela jiným cílům, než jsou dnes proklamovány“.

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

Milí čtenáři Světa, připojme se k modlitbám za odvrácení velké války na Ukrajině, která by mohla přerůst ve válku světovou. Vyslyšme tak i neustále výzvy Svatého otce Františka k modlitbám za mír nejen na Ukrajině, ale také v Sýrii a ve Svaté zemi. Kež Neposkrvněné Srdce Panny Marie zvítězí na území Ruska, Ukrajiny i celého světa, aby byly zmírněny Boží tresty za smrtelné hříchy páchané na nevinných lidech!

Královno míru, oroduj za nás!

Modlete se, modlete se!

Když vás v těchto dnech stále naléhavěji prosím o to, neměli byste už ztrácet čas. Je potřebnější více než kdykoliv jindy prosit o odpuštění a smilování. Je to moje mateřské srdce, které vás varuje s celou svojí láskou; protože nebezpečí narůstá a bude stále hrozivější.

Nechejte se vést. Moc Zlého se plíží všude a nachází své oběti ve všech oblastech. Vy, moje děti, se teď semkněte spolu, přijďte ke mně.

Moc modlitby, důvěry a lásky je větší než všechny zálučné útoky nepřítele. Věřte v ochranu a přispívejte celým svým životem k vítězství lásky, pro říši mého Syna, pro příchod jeho královské vlády.

*Panna Maria k sestře Františka Marii od Ukřižované Lásky
(Z brožury „Není opuštěn nikdo, kdo se utíká k Bohu“)*

Světová válka

V těchto dnech uplývá sto let od rozpoutání velké války, která dostala záhy přídomek světová a zanedlouho i své pořadové číslo. Proč světová? Nikoli proto, že vypukla na celém světě anebo ji všichni lidé na světě chtěli vést. Měla však dopad na celý svět, i když žádný její účastník nezvítěl, ale všichni prohráli. Výdobytek Francouzské revoluce (zvané rovněž Velká) v podobě všeobecné branné povinnosti umožnil, aby si lidé v dosud naprosto nevidaném počtu 60 milionů vzájemně a poměrně namátkově usilovali o život. Nebylo v tom nic osobního.

„Zbytečné krveprolití“, jak tuto válku nazval tehdejší papež Benedikt XV., však příčinu účinnou zajisté mělo. Veřejnosti však zůstává skryta a nelze vyloučit, že má také okultní povahu. Těžko věřit tomu, že spravedlivou pohnutkou mělo být potrestání jednoho národa za kriminální čin spáchaný několika jeho popletenými příslušníky podle principu kolektivní viny. Rakousko-uherská monarchie však nebyla o nic prohnilejší než jakýkoli jiný stát té doby. Má však nějaká pozemská moc právo vyžadovat po někom, aby se slepou poslušností nasazoval vlastní život a usiloval o životy druhých, ať už jde o císaře pána, její královské veličenstvo, či republiku? A pokud toto právo existuje, nemělo by zůstat právem v obou směrech, tedy také od občana ke státu? A to tím spíše, vezme-li se v úvahu dnešní vyhoceně odosobněný a odlišný způsob boje, který v neposlední řadě připravuje o život lidi zcela bezbranné.

První světová válka prokázala nejspíš jen jedno, že totiž jejím účelem nebylo nic jiného než samotné vraždění, jehož masovost dokonce přinesla větší profit. 10 milionů obětí, z nichž 20 % bylo zcela neozbrojeno, poskytlo investorům kromě finančních zisků zřejmě i pocit bohorovnosti. Dodatečně pak byla vyličeena také kolektivní pozitivita. Vznik Československa je údajně jedním z nich. Tak

se namísto uklidnění kuly ideologie, které se implantovaly do společností, spolu s nespravedlnostmi, děsem i fanatismem, jež s sebou válka přinesla. Tak byl člověk připravován k dalšímu vražednému střetu, jehož opodstatněnost se paradoxně jevila ještě přesvědčivěji než v prvním případě.

Druhá válka byla ještě světovější než ta první. Propašovala do všeobecného lidského povědomí komunistický blud jakožto pokrok. Byla akcelerována globalizace, jejímž principem je vraždění a lhaní ve velkém. Dozrává koukol zasetý prvotním hříchem. Člověk je tak ještě více pokoušen, aby se vzdal své osobní identity bratra ostatních Božích dětí a přestal být obrazem Boha, který je láska.

Všem zjevná dějinná událost velké války je především zkouškou důvěry v Pána dějin a pokouší k odpadu od tajemství víry. Nese v sobě znaky „války proti Beránkovi“, řečeno slovy Apokalypsy (Zj 17,14). Je sice čím dál zřejmější, kdo je vládcem tohoto světa, ale nebere se už stejný zřetel na dočasnost jeho vlády. V roce 1968 byl pobyt okupačních sovětských vojsk na území Československa „smluvně“ definován jako dočasný, což mnohé naklánělo k malomyslnému výkladu, že to bude na věčné časy. Tehdejší všudypřítomná politická hesla o spojení s mocným sousedem to potvrzovala. Stejně beznadějný výklad dějin ohrožuje i dnešního člověka.

Tím spíše, že mediální komunikace jako by vstupovala do stadia naprosté neprůhlednosti, zvláště pokud jde o světové dění. O to mocnější a zásadnější jsou přítom emoce, které tato komunikace vzbuzuje s využitím všech dějinných peripetií a pohrom, kterými lidstvo prošlo. Jsou to nenávist a pohrdání nebo beznaděj a sklíčenost. V obou případech jde však o podvrtné iluze, které mají zastírat přítomnost Beránkovu, vládu jediného a pravého Stvořitele a Pána.

Milan Glaser, Česká sekce Rádia Vatikán

Anděl strážný Vídně a Rakouska v tureckých válkách 1683

Blahoslavený Marek z Aviana (1631–1699)

Kdo jde ve Vídni přes Neuen Markt, potkává zástupy turistů. Směřují ke kapucínskému kostelu, protože vedle něho je kapucínská hrobka, místo posledního odpočinku členů Habsburského rodu. Méně je ale navštěvován samotný kostel – a přitom jsou v něm uchovávány posmrtné ostatky jednoho významného muže, který rozhodujícím způsobem zasáhl do dějin Evropy. V pravé boční kapli kostela pod skleněnou deskou je vidět jeho rakev a z nápisu na stěně kaple je možno vyčíst: „Andělu strážnému Vídně a Rakouska v tureckých válkách 1683 – P. Marco d'Aviano O.C. narozen 17. listopadu 1631, zemřel 13. srpna 1699.“

Dnes, kdy už není „v módě“ připomínat si hrůzy tureckých válek, vybledla takové vzpomínka na P. Marka, který byl před 350 lety znám v celé Evropě.

Narodil se v Avianu, ve Friaul jako druhý z deseti dětí rodiny Cristofori. Byl pokřtěn jménem Carlo Domenico. Díky blahobytu rodiny mohl Carlo studovat na renomované jezuitské koleji v Görzu. Zprávy o bojích proti Turkům unášely fantazii studenta, který jednoho dne z koleje zmizel, aby se zapojil do boje. Hlad ho donutil, aby zaklepal na bránu kapucínského kláštera v Capo d'Istria a poprosil o pomoc. Tam ho přesvědčili, že by mohl vykonat cenné služby jako kapucínský vojenský kaplan nebo ošetřovatel nemocných.

Tak vstoupil v roce 1648 jako bratr Marek do řádu. Svůj ideál měl stále před očima, musel ale brát v úvahu svoji tělesnou slabost. Také v řádu musel poslouchat řeči: „Ty jsi slabý, nedáš se použít k ničemu...“ Za to, že se nepoddal pokušení opustit řád, děkoval útěše svého novicmistra, a tak složil v roce 1649 řádové sliby.

Následující roky strávil bratr Marek v klášteře Arzignano, kde patřil k těm, kteří nesměli dále studovat. Tím se jeho plány vykonat něco velkého zhroutily. Přesto byl bratr Marek roku 1655 vysvěcen na kněze, ale nesměl ani kázat, ani zpo-
vídat. Návštěva řádového generála Fortu-

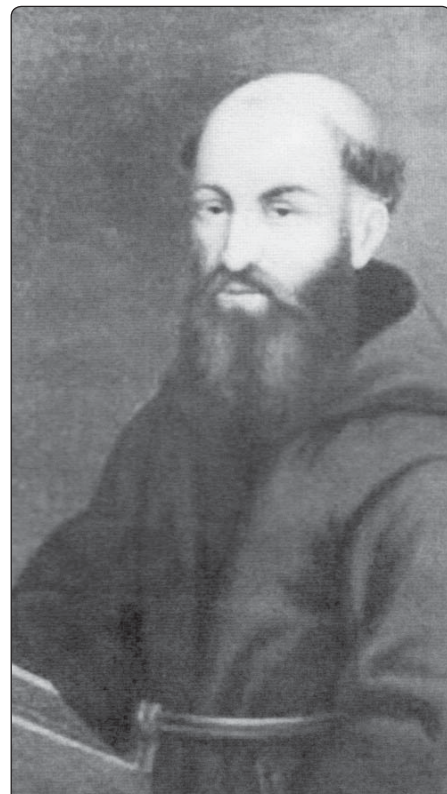
nata von Cadore přesto změnila jeho život. Po jejich rozhovoru se generál zasadil o to, že Marek mohl být připuštěn ke studiu. To byla velká výzva pro dříve plachého, mlčenlivého kapucína, který byl kvůli svým zdrženlivým způsobům ve svém okolí dobře přijímán.

Tak dostal roku 1664, tehdy už 33letý, svůj diplom kazatele. Po 18 letech svého dosavadního řádového života dožrál, a ukázalo se už v jeho prvních kázáních, že má zvláštní charisma: bez řečnických ozdůbek, srozumitelnou řečí zasáhl svými slovy srdce svých posluchačů, tam kde ho poslouchali. Posudek jeho řádového generála zněl: „Tak bychom měli kázat!“

Bratr Marek se tedy stal lidovým kazatelem, který díky své bezprostřednosti strhl posluchače, dojal je k slzám – a dokázal je pohnout k obrácení, a to ne krátkodobému.

Při příležitosti mariánského kázání 8. září 1676 v Padově přistupuje další charisma P. Marka: dar uzdravování. Sestra Vincenza Francesconi, která byla 13 let upoutána na lůžko, byla po požehnání P. Markem uzdravena. Událost se rozkřikla. Všichni, kdo potřebovali uzdravení, hledali u bratra Marka pomoc – a došlo také ke mnoha zdokumentovaným uzdravením. Jak šťastný by byl Marek, kdyby zůstal ušetřen tohoto povyku! Ale byl poslušný. Pokaždé, když ho nadřizený vyzval, uděloval u brány požehnání. Zvláštní rozruch způsobilo uzdravení patricijky Laury Grittiové, nemocné rakovinou prsu. Bratr Marek byl přechodně povolán do kláštera v Benátkách. Tamější řádový představený vypráví v jedné zprávě: „Když Marek uděluje v našem kostele požehnání, je naplněn až do posledního místa. Když jede do města, vstoupí do nějakého domu, všude ho obklopují lidé hledající pomoc.“ A přitom mu působí pozornost veřejnosti muka, je přímo proti jeho přání po samotě a ústraní.

Aby neupadl do pověsti, že je zázračný uzdravovatel, určil, že do budoucna bude žehnat jenom ty, kteří byli předtím u zpo-
vědi. Jeho požehnání mělo skutečně ote-

Blahoslavený Marek z Aviana

vřít cesty k opravdovému setkání s Bohem. Tak navrhl P. Marek vlastní obřad pro požehnání: v těžišti dění mělo být vyznání hříchů, smíření s Bohem, lítost a předsevzetí. Kněz vyslovoval tomu odpovídající věty a ten, kdo hledal pomoc, je musel opakovat. To oslovovalo lid – obyčejné i urozené –, bili se v prsa, plakali, vzývali Boha – a beze studu.

Myšlenky z jeho kázání se objevily roku 1680 jako knížka, kterou dostal ke čtení také císař Leopold I.: *Gravita del peccato* (Tíha hříchu). „Nevím, jestli se ještě vyskytne někdo, kdo by si to přečetl a potom se odvážil hřešit,“ poznamenal císař po přečtení této přednášky.

Brzy byl bratr Marek znám po celé Itálii. Byl povolán do Německa, Belgie, do Švýcarska. Všude byly texty šířeny a lidé proudili v davech, aby se od něho nechali požehnat. Protože ne všichni, kteří hledali pomoc, se mohli s ním setkat, žehnal kněz lidi z dálky. Se souhlasem svého představeného nechal natisknout „termínový kalendář“: „Tady byly uvedeny dny, kdy v 11 hodin žehnal věřící, kteří se na to připravili zpovědí a svatým přijímáním. Mezi těmito přijímajícími požehnaní se nacházeli biskupové, šlechtici, císařové a mnoho obyčejných lidí,“ čteme

v knížce *Marco d'Aviano, Beter - Apostel - Retter Wiens* (...prosebník - apoštol - zachránce Vídně).

Brzy se stala činnost P. Marka nepřetržitou službou. Také v noci obléhali poutníci dům. „Přívál lidu je takový, že ve dne ani v noci nenacházím klid,“ psal jednou císaři.

U příležitosti jedné návštěvy v Mnichově byl uzdraven malomocný, což podnítilo masové proudění lidí, před nímž kněz kázal italsky promíšené s němčinou. Ale to stačilo vyvolat mezi posluchači otřesy a slzy. Také tady se stala uzdravení, jak dokazuje v kapucinském kostele 150 odložených berel a kniha zázraků, která dokumentuje 391 uzdravení.

V Linci došlo v roce 1680 k prvnímu setkání s císařem Leopoldem I., inteligentním, zbožným, svědomitým, ale nerozhodným mužem. „Všechno by bylo jiné, kdybyste jednou řekl: Já chci!“ varoval ho P. Marek.

Velké nadšení věřících vyvolal také ve Francii. „V Lyonu se sešlo 200 000 nadšenců. Ale najednou se proměnila scéna: Tělesná garda Ludvíka XIV. zakázala kapucínovi, aby se přiblížil k Paříži... Marek a jeho průvodce P. Kosmas byli zajati, ve dne zavřeni a v noci spoutáni a na jednom voze se senem schováni a odvezeni směrem ke hranicím,“ uvádí výše

zminěná knížka. K církvi nepřátelský postoj Francouzské koruny, její nepřátelství s Habsburky a její podpora Turků byly důvody pro odvoz kněze, který jinak udržoval dobré vztahy s císařem.

Ve všech těchto letech neztratil P. Marek z očí turecké nebezpečí. Povzbuzován postojem Francie vyrazil turecký velkovezír Kara Mustafa v roce 1683 na západ. Francií podporovaní maďarští rebelové ho prosili o pomoc. Dne 3. dubna psal císař P. Markovi: „Nebezpečí stále narůstá, válka je více než jistá a Turek se valí s mocí a tak velkým vojskem, že v posledních 100 letech tak početné nikdo neviděl...“

Leopold byl odkázán sám na sebe, vládl relativně malou armádou. Potom co císař už město opustil, byla Vídeň v červenci Turky obklíčena. Až do Horního Rakouska proměnili zemi v kouřící krajinu trosek. Císař ve své nouzi dosáhl, aby papež odeslal Marka do Rakouska. V září přijel do Lince. Vídeň byla skoro před kapitulací.

Osvobozenecká armáda, posílena o polská, bavorská, saská a jihoněmecká vojska, se dala do pohybu. U jejího velení a až po vrchní velení se podařilo kapucínovi pohnout rivalská vojska k jednotnému jednání: každý velitel bude velet svým vojskům, vrchní velení převezme polský král Sobieski: „Včerejší den jsme strávili modlitbou. P. Marek z Aviana nám dal

své pozhánání... Přijali jsme z jeho ruky přijímání...“

Před útokem slavil P. Marek ráno 12. září na Kahlenbergu u Vídně mši svatou s generály. Potom začala rozhodující bitva, v níž se Marek nevzdaloval od vojenská. Knížka cituje zprávu: „Marek z Aviana, po dobu celé bitvy, tam kde nebezpečí bylo největší, s křížem v ruce přecházel z jednoho místa na druhé...“ Žehnal, dodával odvahy. Tak byla Vídeň - a tím také západní Evropa - jako zázrakem zachráněna před islámskou invazí.

Brzy po vítězství, ale také v následujících letech naléhal P. Marek na zpětné zatlačení Turků. Působil jako vojenský kaplan, staral se o porozumění mezi rivalizujícími veliteli, musel zprostředkovávat jednání mezi císařem a novým papežem Alexandrem VIII. a bránit přehmatům císařských ministrů proti církvi. K tomu cestoval vícekrát do Vídně, i při podlomném zdraví. V létě 1699 se zhoršil jeho zdravotní stav a zemřel 13. srpna v kapucinském klášteře ve Vídni.

Přes velkou úctu k němu se protáhlo blahořečení tohoto pokorného, až k vyčerpání obětavého kazatele a zprostředkovatele míru: konalo se teprve 27. dubna 2003 v Římě.

Z VISION 2000 - 3/2014 přeložil -mp-

Jacques Magnan

Předkládejte Bohu své potřeby (Flp 4,6)

Už jsme dospěli do tohoto krásného letního období, v němž si najdeme čas pro zotavení a prázdniny. Pro nás křesťany je to cenná doba, abychom načerpali a podnikli soukromé nebo organizované poutě. Prázdniny nám dovolují, abychom se přiblížili Pánu v radosti a pokoji. Poskytují nám čas, abychom nasbírali Boží milost v plnosti a učinili ji plodnou ve všech oblastech našeho života skrze Ducha Svatého. Modleme se k Němu, aby nás vedl, posvěcoval nás, proměňoval a projasnil, abychom se stali radostnými, svatými dětmi světla.

Víra a modlitba

Naše víra v Ježíše Krista je nekonečně cenná. Je prvním aktem, který z nás dělá

křesťana a dovoluje nám modlit se k pravému Bohu. Když věříme v Ježíše Krista a máme přání celým srdcem ho následovat, ukazuje to, že Duch, který vane tam, kam chce, už na nás pracuje. Existuje křest touhy, který Kristu dovoluje, aby bydlel v našich srdcích, a existuje svátostný křest církve, která věřícího posvěcuje na křesťana a dovoluje mu, aby byl Duchem očištěn. Dovoluje mu, aby byl přijat do domu Pánova a aby v něm zůstal - tedy v církvi, velké rodině Božích dětí.

Víra není žádný nejasný pocit, který by podléhal náhodám času nebo událostem našeho života či světa. Víra je nepřemohitelná jistota, která je zakotvena v našem srdci a v našem duchu. Je to náš rozhodný a bezpodmínečný souhlas s Boží vůlí. Je

to zdůvodněné rozhodnutí, volní akt víry, který je plný naděje a pokoje. Víra je skutečnost, která v nás roste. Když ji denně živíme, stává se v průběhu času jasnější a náš duchovní růst se stane skutečností, která nám dovoluje zůstat na cestě k nebi. Předmětem víry je spása duší. (1 Petr 1,9)

Naše víra je život v Bohu. Je to chození s Bohem, je to jasná a jistá důvěra k učení Bible a církve. Proto musíme s jasným rozumem svolit k tomu, co nám Slovo Boží říká, aniž bychom je zneužívali. Musíme mít moudrost, pochopit celý jeho smysl (slovní, symbolický, historický, prorocký, duchovní, teologický). Musíme předávání víry uchovávat neporušené, jak je obsaženo v Písmu a v církvi. To v sobě zahrnuje, že se nepochybuje o pramenech,

autorech, zázracích atd. Kdo pochybuje, kolísá ve víře a vrhá se do nebezpečí, že upadne do stále hustší tmy omylu. Když pronikne do duše pochybnost, víra se oslabí a onemocní jedem nevěry. Dbejme stále na to, co říkáme a co čteme. Mnoho věřících je daleko od pravdy, žije ve falešných lidských jistotách, v bezvýhodných uličkách a bloudí v klamných manévrech, které se tváří jako pravdy. Ale dříve nebo později se většina vrátí v pokoře a lítosti k pravdě nazpět a najdou svoji víru z mládí a čistotu Božích dětí. Uchovávejme si neporušenou víru, očistěnou od pochybností, které ji omezují, ochromují a činí ji neplodnou. Víra je čisté sjednocení s Pánem v jednom bezpodmínečném přesvědčení.

Naše víra nám dovoluje, abychom jednali v Bohu. Jenom intelektuální víra je k ničemu. Víra je prvek, který nás spojuje s Bohem, abychom v NĚm čerpali milost a sílu, žili v jeho lásce a rozšiřovali ji ve svém okolí. O co lépe známe Boha ve svém srdci, o to více jsme připraveni konat jeho vůli. Ale člověk je zranitelný. Duch je ochotný, ale tělo je slabé (srov. Mt 26,41). Víme přesně, že sami ze sebe toho mnoho nezmůžeme. Bez Boha nejsou naše snahy nic než pýcha a sebezpreceňování a vedou ke zklamání a na bludné cesty, které nás srážejí ještě hlouběji do hříchu a do zla. Musíme tedy bezpodmínečně počítat s Bohem a plni lásky se k Němu modlit. S jeho pomocí jsme schopni zvítězit nad svými slabostmi, nad zlem a nad pokušitelem. Bůh je všemohoucí Stvořitel. On nás osvobodí ode všeho zlého, když Ho o to budeme v důvěře a vytrvalosti prosit. Proto řekl apoštol Pavel: „O nic nemějte starost! Ale ve všem předkládejte Bohu své potřeby v modlitbě a prosbě s děkováním.“ (Flp 4,6; srov. Ž 55,23; Mt 6,25; 1 Tim 6,8; 1 Petr 5,7 atd.)⁽¹⁾

Uvažujme důkladně, jak žijeme a jak je tomu doopravdy s naším sjednocením s Bohem, abychom poznali, jestli opravdu žijeme jako opravdoví křesťané. Provedme zpytování svědomí. Je moje víra upřímná, živá, silná, plná důvěry, čistá? Patří osobní modlitba k mému všednímu životu? Doufám už ráno v Boha a přináším mu své prosby s láskou a díkem?

Víra a modlitba jsou dvě nohy, jimiž jdeme k Bohu. Ty nesou váhu našeho duchovního života a naší spásy. Naše víra

čerpá potřebnou výživu z Písma, z církve, z modlitby a ze svátostí. Modlitba je konkrétní skutečností díla víry. Umožňuje nám, abychom se bezprostředně a všude spojovali s Bohem, a to v denní vroucné důvěrnosti a bratrském společenství. My jsme údy těla Kristova, které jsou spojeny s Bohem a navzájem mezi sebou láskou, ve víře a v Duchu Svatém. Tak neseme bohaté ovoce opravdové lásky k bližnímu, naděje, moudrosti, pokoje a plodného apoštolátu.

Prosme Pána plni víry, aby nám pomohl, abychom vyšli ze svých bezvýhodných uliček. Aby zůstal s námi v našich zkouškách a v našich pokušeních (pokušení těla, zneužívání, hněv, nedostatek odvahy, netrpělivost, nedostatek víry a lásky, zlá pomluva, žádostivost, pýcha, modloslužebné aktivity atd.). Musíme si zvyknout obracet se ve všech věcech na Boha, místo abychom zůstali v lenosti a nereagovali.

Roky ubíhají – a jaké změny se skutečně dějí v našem životě? Ubíhá čas v srdečné modlitbě s Bohem? Je modlitba naplněna láskou a kontemplací denní skutečností?

Jsmo povoláni, abychom процitli. Prožíváme čas milosti, v němž hledáme Pána, a s ním musíme jít dopředu v milosti.

„Hleďte Hospodina, vy pokořování v zemi, kteří žijete podle jeho práva. Hleďte spravedlnost, hleďte pokoru, snad se skryjete v den Hospodinova hněvu.“ (Sof 2,3)

Ve světle naší víry ten, kdo je osvěcen Písmem svatým a milostí Boží, usilovnou modlitbou a vyživován svátostmi, žije ve světle Ducha Svatého, který v nás bydlí, ať si uvědomí, jak velmi svět naší doby bloudí. Lež a nespravedlnost otravují celou zemi, ale světlo Kristovo dále osvětluje lidi a církve je světlo světa. Pro většinu křesťanů nadchází čas, aby vyšli ze své duchovní lenosti a opravdu živili svoji víru svátostmi, modlitbou a čtením Bible. Každý křesťan musí být schopen dosvědčovat svoji víru mocí a láskou.

Ano, my všichni jsme jako děti Boží také slabí a na různé úrovni nemocní a hříšní, ale ne ztročení. V Kristu jsme svobodní a očištěni. Prosme Boha bez ustání, aby zůstal s námi a aby se zastal těch, o nichž víme, že na cestě milosti mají obtíže. Ježíš je ochránce našich duší. (1 Petr 2,25) On je docela blízko nás a čeká na to, že

Ho budeme milovat a modlit se k Němu, aby nás mohl zahrnout svým nevyčerpatelným dobrodiním.

Mysleme také na společenství svatých, kteří v nebi, na zemi a také v očištění nechávají stoupat k Bohu svoji vroucnou modlitbu. Služebníci Boží, kteří na zemi žili ve víře s vytrvalostí, odvahou, láskou, v dokonalé odevzdanosti do milosrdenství Božího a v jeho milosti, mají velkou moc před Pánem. Jejich modlitba bývá zvláště vyslyšena. Na prvním místě to platí pro Pannu Marii, zcela svatou, která byla nejvýše vyzvednuta z celého stvoření. Jenom ona byla hodna nosit toho, který nosí všechno, Nejsvětějšího, Zachránce, Dokonalého, Ježíše Krista. Pak jsou v pořadí svatý Josef jako ochránce Svaté rodiny, otec, který byl vyvolen Bohem, aby v čistotě a pokoře si vzal Nejčistší a jako nejlepší ze všech otců miloval Syna Božího, který byl narozen z Ducha Svatého. A potom Jan Křtitel, svatí apoštolové, svatí andělé a archandělé, svatí všech časů, kteří jsou nám milí a drazí, k nimž se v průběhu našeho čtení, na poutích, v kostelech atd. můžeme modlit. Proste za nás, svatí Boží, proste za nás!

* * *

Ó Pane a Bože, Nejsvětější Trojice, Otče, Synu a Duchu Svatý, miluji Tě celou svou silou, celým srdcem a celou duší, ale jsem slabý a upadám často do hříchů, které se Ti nelíbí. Přijď mi na pomoc, Pane! Stůj při mně! Osvobod mě a proměň mě, abych neustále opěvoval zázraky Tvé lásky, aby Duch Svatý žil ve mně, očisťoval mě a dovedl mě do ráje. Přijď, Pane Ježíši, moje naděje a můj Bože! Ó Bože, náš Otče, přijď království Tvé na zemi a do všech srdcí! Amen.

Poznámka:

1) Řecký text: „τή προσευχή και τή δεήσει μετα ευχαριστιασή“. Doslovně přeloženo: „Skrze modlitbu a snažnou prosbu s díkem.“ Denní růženec, četba liturgických textů a svátostí odpuštění a eucharistie mají pro náš život, pro naše příbuzné a svět velkou moc. Těmito jednoduchými a vznešenými prostředky promění Bůh všechno a vyslyší všechno ve své lásce.

*Z Maria heute 7/8/2014
přeložil -mp-*

Všechno přežil s Boží pomocí (2 - dokončení)

Herbert Killián a pár facek, které ho přivedly do sibiřského gulagu

Jednou v létě byl Killián odveden k vykládání sudů s olejem na řece. V naději, že na konci řeky bude moře a nějaké čluny, uprchl. Cestou se živil borůvkami a houbami. Dostavila se otrava, průjem, horečky, zvracení, křeče. Vlekl se dále. Při brodění jedné řeky ztratil své boty. Křoví a ostré kameny mu poranily zakrvavené nohy. V nekonečné krajině široko daleko žádná lidská duše. Vyčerpání a beznadějí. Raději být zase nesvobodný, než tady sám chcípnout. Vroucně se modlil – a pokoj se vrátil do jeho duše. Cítil, že není sám. Po šesti dnech útěku uviděl strážní věž. Před bránou do tábora se zhroutil.

Killián vrtí ještě dnes nevěřicně hlavou: „Že jsem v této nekonečné tajze přišel zase zpátky do tábora, to si nedovedu vysvětlit. Tento útěk patří k mým nejhrošším vzpomínkám. Tenkrát jsem byl na vahách, ale intenzivně jsem zažil, že mladý člověk nemůže snadno umřít. Zmobilizuje síly. Chtěl jsem bezpodmínečně zůstat naživu. Díky pomoci shora se to podařilo.“

Jeho zdravotní situace se dále zhoršovala. Nakonec byl kvůli nebezpečné dystrofii (poruše metabolismu) dopraven do nemocnice. Po třech týdnech se zase postavil na nohy a směl nějakou dobu pracovat v nemocnici jako sanitář.

Potom šel do jiného tábora. Zase nejtěžší práce: při -50 °C ve vysokém sněhu vyhrabával větve zakrslé borovice limby, které osekával a zbavoval jehlic. Denně musel udělat 80 kilogramů, jinak by byl večer bez jídla. Hrozné věci: puchýře od omrzlin, rozedrané vatové holínky, výkon vždycky nedostatečný, tedy brzy žádné jídlo. Proto ho postihovaly mdloby, krvácení z nosu, celkový tělesný úpadek. Stále více hledal pomoc u Ježíše.

Jednoho dne pracoval až do noci. Pytel byl plný, ale už ho nemohl unést. Cestou do tábora několikrát omdlel. Nikdo nevěřil, že nechal nahoře ležet plný pytel. Proto šel jeden z Rusů s ním, aby mu pytel přinesl, hrozil ale, že ho zabije, jestli si tu historku vymyslel. Jak měl v této zasněžené krajině a v noci něco najít? Killián vysílal k nebi zoufalé stělné modlitby –

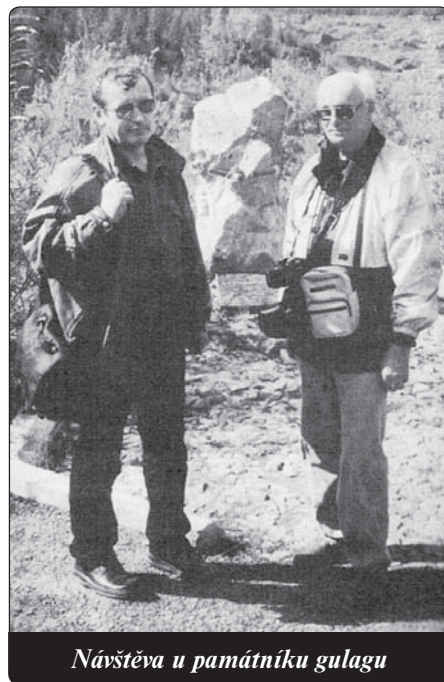
a Bůh ho vyslyšel: pytel se našel a Killián dostal konečně večeri. Příštího dne ho donesli po pěti strašných týdnech do nemocnice. Jeho tělesná teplota byla 34,7 °C, jeho váha 37 kg při výšce 1,80 m...

Znovu a znovu mi Killián vyprávěl, jak mu lidé pospíchali na pomoc, i když riskovali trest. A vypráví o krásných hodinách, třeba s Vídeňákem Franzem, které byly pro něho kouskem vlasti: „Přátelství vzniklé společným osudem je nepomijivé a žije až za hrob.“

Jednoho dne řekli konečně: „Killiáne, můžete si sbalit svoje věci, zítra budete propuštěn. Za vaši dobrou práci vám odpočítáme 26 dnů (ze tří let).“ – „Ne, taková velkorysost!“ pomyslel jsem si.

„Čím jste ještě zvláště trpěl?“ ptám se. „Špionáží. Člověk nesměl nikomu důvěřovat. Lidé se starali o vlastní svobodu, o vlastní výhody. Tam jsou mnozí schopní všeho.“

Po třech letech tedy konečně volný. Killián si myslel, že teď může jet domů. Na policii v Jagodném se ale dověděl, že jenom ministerstvo zahraničí v Moskvě může vystavit výjezdní povolení. O to se musí požádat. Odpověď může ale trvat týdny, ba měsíce. Obrovské zklamání. Musí si tedy hledat ubytování a práci.

Návštěva u památníku gulagu

Za 400 rublů měsíčně se stal pomocným sanitářem v nemocnici, nasazeným k čištění, praní, uklizení. Protože jenom málo pacientů dostávalo návštěvy, snažil se být tady pro ně, naslouchat jim, utěšovat je. S kolegy v nemocnici, se kterými byl ubytovaný, měl dobré vztahy.

Pohybovat se směl jenom v okruhu 20 kilometrů. Na pokusy o uprchnutí byly vypsány tresty až 15 roků. A tak dále pečoval o pacienty, byl pozorným posluchačem, když lidé vyprávěli o svých osudech. Pracoval na gynekologii, ale i na interně, kde k jeho povinnostem patřilo také ohledávání obětí vražd. Vícekrát musel dokonce mimo nemocnici „nahrazovat lékaře“. Třeba při otravách alkoholem, při pití o sázku (obvyklým nápojem byl 95% alkohol) nebo při ošetřování ran po rvačkách. Takové případy by totiž přinesly účastníkům mnohaleté tresty, kdyby byli ošetřeni oficiálně v nemocnici. Když byl sám nakažen žlutoučkou, byl ošetřovateli hýčkáán, tak velmi si vážili Killiánova milého zacházení s pacienty, kolegy a kamarády.

Přes mnohé bezpráví a trýznění nezahořkl, nestal se zatvrzelým ani násilnickým, ale naopak získal porozumění a soucit se svým okolím. Jeden pacient mu dokonce půjčil největší poklad: německou Bibli. Killián byl šťastný a opisoval si ji během nočních služeb. Bohužel se to prozradilo a málem ho to stálo život. Opis musel odevzdat.

Jeho touha po duchovní a náboženské činnosti ho přivedla skoro do ďáblovy kuchyně, když byl vícekrát pozván do esoterické sekty. Rychle rozeznal pokusy, které tam prováděli. A tak se rozhodl už nikdy se neúčastnit těchto setkání. Téhož dne byla sekta vyražena a účastníci odsouzeni na 10 let do pracovního tábora. Zase ho Pán ochránil!

V roce 1953 po Stalinově smrti přešlo ještě sedm měsíců, než dostal konečně vízum. Sotva to mohl pochopit. Velká radost, ale také otázka, jak ho doma přijmou. Stal se někým jiným: Jako muž vyzrál, našel víru v Krista. Těžká doba, plná utrpení, bolesti a nemoci se zapsala do jeho života.

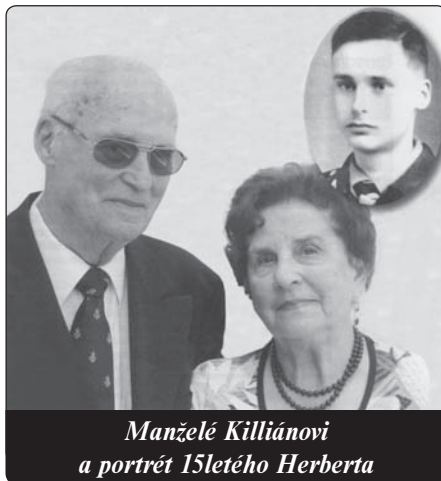
Před svým odjezdem zažil ještě pravou ruskou pohostinnost od bývalých vězňů z gulagu. „Rusové jsou lidé s velkou duší, tak velkou jako je jejich zem. Jsou pohostinní, mohou být velmi milí, ale také velmi krutí. Našel jsem tam přátele a změnil jsem názor na ruský národ.“

Konečně tedy vycestování. Vizum platí pět týdnů. Před ním leží 14 000 km cesty domů. Ale v poslední lodi, která opouští přístav, než moře zamrzne, není místo. Tedy letadlem. Ano, ale teprve za tři týdny, což bylo pro něho pozdě. Mladý a drzý vysvětlil policejnímu šéfovi, že je rakouský občan (mezitím měl už pas) a novinář a musí na kongres do Moskvy. Policista si prohlížel pas, omluvil se – a on mohl toho dne odletět... Aby se letadlo dostalo přes hory, muselo nejdříve kroužit. Náhle se objevila mračna dýmu a trosky na zemi. Letadlo, které startovalo předtím, nedosáhlo potřebné výšky – zřítilo se. Zase nad ním držel Bůh svoji ochrannou ruku.

Dne 9. listopadu 1953, po 6 a půl letech, je zase doma. Nové začlenění do společnosti je obtížné. „To člověk nemůže pochopit. Vyšel jsem z rakouské střední společenské třídy a dostal jsem se do kriminálního prostředí Ruska. To musí člověk nejprve zvládnout. Teď jsem se vrátil zpátky a stal se doma cizincem. Společnost a kultura se změnila. Lidé nemohou překonat to, co prožili...“ V noci měl vidiny. Mnoho se změnilo: Otec se odstěhoval, bratr také, jenom sestra zůstala ještě v Korneuburgu. Těch 80 km, „koušek“ do Hornu k otci šel pěšky. Na Sibiři to nebyla žádná vzdálenost.

Prožíval velké znejistění, jak se má chovat. Nejraději by byl o samotě. Pomýšlel na to, stát se lesníkem. Devět měsíců pracoval v lesním závodě. V této době poznal v jednom obchodě Annu, svoji pozdější ženu. Zalíbila se mu na první pohled. Už v září 1954 se vzali a dnes mají 60. výročí svatby! Brzo si pořídili dva kluky. Teď má profesor Killián tři vnuky a tři pravnučky.

Poté, co opustil lesní závod, zůstal věrný lesnímu hospodářství a působí dále v Lesnickém spolkovém výzkumném ústavu Mariabrunn. Jeho oborem v němž vydal několik knih, je vývoj pracovních metod a nástrojů. Začal studovat při zaměstnání dějiny a národopis. Jeho žena je mu velkou pomocí. Nahrává přednášky

*Manželé Killiánovi
a portrét 15letého Herberta*

na magnetofon a látku pro to sbírá v noci. V roce 1978 promoval na vysoké škole zemědělské. Sám tam později vyučoval: nejprve na učitelský úvazek, později po habilitaci jako docent a nakonec jako profesor dějin lesnictví.

50 let potom, co opustil Sovětský svaz, navštívil jako jeden z prvních bývalých vězňů ze Západu gulag, vykonal cestu do minulosti. S otevřenou náručí byl přijat svým spoluvězněm, jedním ruským profesorem. „Ruská pohostinnost je známá, mezi přáteli v utrpení ale nezná mezí.“ Navštívil všechny tábory, v nichž trpěl – a pokoušel se najít Jurije, kluka, kterému dal ty facky. A to hledání bylo úspěšné! Nejprve Rus nesouhlasil s tím, aby přijel do Rakouska. Potom ale, co byly odstraněny úřední překážky, došlo k setkání a objetí na letišti. Oba navštívili místo, kde se

to stalo. Jurij si nevzpomínal na další události a nevěděl nic o jejich následcích. Přítomný reportér se zeptal, jestli se usmířili. Podívali se na sebe, padli si do náručí a políbili se po ruském způsobu na líce – se slzami v očích.

Později pomohl profesor Killián najít nově získanému příteli hrob jeho sestry, zemřelé v Rakousku. A šťastný z toho, co prožil, odletěl Jurij o tři dny později zase domů. Opravdu neuvěřitelné!

„Tímto setkáním jsem byl osvobozen od psychické zátěže,“ říká profesor. V předmluvě ve své druhé knize píše: „Tady není v popředí nenávist, to, co oděluje, to negativní, ale pochopení a odpuštění.“

Jak vydržel takové utrpení? „Utrpení má smysl jenom tehdy, když se jím duše očišťuje. Když tam bylo utrpení aspoň trochu snesitelné, byl jsem vděčný za tuto zkoušku, i když to zní neuvěřitelně.“ A všechny tyto události mu ukázaly, že „nikdy jsem nebyl sám“. Tato zkušenost mu dala do dalšího života „jistotu, klid a důvěru“. Tři sloupy nese v sobě: vděčnost za všechno, pokoru přede vším, spojení s Bohem.

A ještě něco: „Nic v životě není samozřejmé. Že jsem po čtyřech rakovinových operacích, které jsem přežil, teď v 88 letech poměrně zdravý a ještě mohu mnohé dělat, to vůbec není samozřejmé.“

Z VISION 2000 - 3/2014 přeložil -mp

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

jsou praotci (izraelského národa) a od nich podle lidské přirozenosti pochází i Kristus – Bůh, který je nade všechno, buď veleben navěky! Amen.

Evangelium - Mt 14,22-33

Když Ježíš nasytil zástupy, hned potom přiměl učedníky, aby vstoupili na loď a jeli před ním na druhý břeh, než on rozpustí zástupy. Když zástupy rozpustil, vystoupil na horu, aby se o samotě modlil. Nastal už večer, a byl tam sám. Zatím byla loď už daleko od břehu a vlny jí zmítaly, protože vanul vítr proti nim. K ránu šel Ježíš k nim a kráčel po moři. Když

ho (učedníci) uviděli kráčet po moři, zděsili se, neboť mysleli, že je to přízrak, a strachem začali křičet. Ježíš však na ně hned promluvil: „Vzmužte se! To jsem já, nebojte se!“ Petr mu odpověděl: „Pane, když jsi to ty, rozkaž, ať přijdu k tobě po vodě.“ A on řekl: „Pojď!“ Petr vystoupil z lodi, kráčel po vodě a šel k Ježíšovi. Zpozoroval však vítr a dostal strach. Začal tonout a vykřikl: „Pane, zachraň mě!“ Ježíš hned vztáhl ruku, zachytil ho a řekl mu: „Malověrný, proč jsi pochyboval?“ Pak vstoupili na loď a vítr přestal. Ti, kdo byli na lodi, se mu klaněli a říkali: „Jsi opravdu Boží syn.“

Pondělí 11. 8. 2014: 6:05 Země pod Tolštejnem 6:20 Pro víta mundi (109. díl): P. František Hurina 6:55 Labyrintem víry s Tomášem Halikem: Oslovit Zachea 7:20 Přejeme si... 7:35 Příběhy odvahy a víry: Monstprocesy (2. díl): Fraška spravedlnosti 8:00 Katolíci v Moskvě 8:30 Charita Opava: Dům sv. Cyrila a Metoděje, Vlašovičky u Opavy 8:40 Outdoor Films s Josefem Francem 9:55 Hrdinové víry (9. díl): Štěpán Trochta 11:00 BET LECHEM – vnitřní domov (22. díl): Matteo Pesce o klášteře Deserto di Varazze. 11:15 Mikroregion Trémšín (1. díl) 11:25 Hřadal som slobodu 11:40 Sedmihlásky – V širém poli studánečka 11:45 Mašinky (4. díl): O červeném motoráku 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L] 12:50 Koncert chval z Katolické charismatické konference 2010: John de Jong s kapelou 14:00 Svatá Edita Steinová – Sedmý pokoj 16:00 Noční univerzita: P. ThLic. Roman Czudek: Eucharistie jako život, život jako eucharistie (1. část) 16:55 Odkaz předků (2. díl): Pelhřimovy 17:05 Cesta návratu 17:25 Vladyka 17:45 Hornolidečko – Střelná 18:00 Povolán ke službě 18:30 Mašinky (5. díl): O mašince s voňavým kouřem [P] 18:40 Sedmihlásky – V širém poli studánečka 18:45 Bol som mimo: Jan Eriksen 20:00 Jde o život (6. díl): Církev [P] 21:35 Zachraňme kostely (4. díl): kostel sv. Archanděla Michaela v Jiříkově 22:00 Noční univerzita: Charles Whitehead – Zachee, pojď rychle dolů... 23:05 Na koberečku 23:15 Přejeme si... 23:35 Kulatý stůl: Největší Čech – Jan Nepomucký.

Úterý 12. 8. 2014: 6:05 Worship – chvály 7:15 Jihomoravské město Dubňany 7:45 Cesta k andělům (80. díl): Jiří Sláma 8:40 Povolán ke službě 9:10 Verbuňk, příběh na celý život 9:25 Brazílie – Volání Boha 9:45 Poselství svatých: Svatý Josef 10:00 Noční univerzita: Charles Whitehead – Zachee, pojď rychle dolů... 11:05 Cesta návratu 11:20 BET LECHEM – vnitřní domov (22. díl): Matteo Pesce o klášteře Deserto di Varazze. 11:40 Sedmihlásky – V širém poli studánečka 11:45 Mašinky (5. díl): O mašince s voňavým kouřem 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Platinové písničky (40. díl): Dechovka 12:35 Charita Opava: Dům sv. Cyrila a Metoděje, Vlašovičky u Opavy 12:45 Mikroregion Hornolidečko 13:10 Na La Salette s Boženou Rajnušovou 13:40 Hlubinami vesmíru s prof. Zdeňkem Stuchlíkem, 2. díl, O počátcích vesmíru a gravitaci 14:25 Kulatý stůl: Největší Čech – Jan Nepomucký 16:00 Přejeme si... 16:15 Putování modrou planetou: Austrálie 17:00 Naše Prémonté 18:00 Cirkus Noeland (5. díl) 18:30 Mašinky (6. díl): O ubrečené mašince a borůvkových knedlíkách [P] 18:40 Hermie a přátelé: Flo show, která způsobila rozruch 19:15 Sedmihlásky – V širém poli studánečka 19:20 Budu pomáhat: Smišek 19:30 Hřadal som slobodu 19:40 Zpravodajské Noeviny: 12. 8. 2014 [P] 20:00 Misie naživo – SIRIRI 21:00 Doteky času a kamene 21:20 Zpravodajské Noeviny: 12. 8. 2014 21:40 Tasovický Mojžíš: Klement Maria Hofbauer 22:30 Modlitba růžence z Fatimy [L] 23:10 Půtník 23:20 Přejeme si... 23:40 Jak potkávat svět s Tomášem Šulajem.

Středa 13. 8. 2014: 6:05 Zpravodajské Noeviny: 12. 8. 2014 6:20 Noční univerzita: P. ThLic. Roman Czudek: Eucharistie jako život, život jako eucharistie (1. část) 7:20 Naše peníze, jejich osud 8:10 Katolíci v Moskvě 8:40 Charita Opava: Dům sv. Cyrila a Metoděje, Vlašovičky u Opavy 8:50 Misie naživo – SIRIRI 9:50 Budu pomáhat: Smišek 10:00 U NÁS aneb od cimbalu o lidové kultuře (90. díl): Slováké muzeum v Uherském Hradišti je tu s námi 100 let... 11:20 Pomoc, která se točí 11:45 Mašinky (6. díl): O ubrečené mašince a borůvkových knedlíkách 12:00 Polední modlitba [L] 12:05

Mše svatá z kaple Telepace [L] 12:50 Jde o život (6. díl): Církev 14:25 Na koberečku 14:35 Poselství svatých: Svatý Josef 14:45 Cévní mozková příhoda – problém současnosti 15:00 Hornolidečko – Střelná 15:10 Povolán ke službě 15:40 Zpravodajské Noeviny: 12. 8. 2014 16:00 Zachraňme kostely (4. díl): kostel sv. Archanděla Michaela v Jiříkově 16:20 Hlubinami vesmíru s prof. Zdeňkem Stuchlíkem, 2. díl, O počátcích vesmíru a gravitaci 17:00 Tajemství mokrého ticha 17:40 Misie slovenských salesiánů v Belgii 18:30 Mašinky (7. díl): O trati, co vede kolem jezera [P] 18:40 Sedmihlásky – V širém poli studánečka 18:45 Doma, to je něco úžasného... 19:40 Přejeme si... [P] 20:00 O kom, o čem: O Kostelcích aneb Kosteláci, Kostelané, Kosteletčáci a jejich setkávání 20:25 Noční univerzita: Karel Řežábek – Kdo to viděli, reptali 21:30 Večer chval (34. díl): Forgíven 22:55 Seestra Tereza Valsé Pantellini – místa a vzpomínky 23:25 Příběhy odvahy a víry: Monstprocesy (2. díl): Fraška spravedlnosti 23:55 Worship – chvály.

Čtvrtek 14. 8. 2014: 6:05 Bol som mimo: Jan Eriksen 7:15 Platinové písničky (40. díl): Dechovka 7:45 Putování modrou planetou: Austrálie 8:30 Kouzlo strun 8:45 Návštěva papeže v Jižní Koreji: Uvítací ceremoniál v zahradě Modrého domu v Soulu [L] 9:30 Návštěva papeže v Jižní Koreji: Setkání s autoritami v Modrém domě [L] 10:30 Záznam koncertu Yeodo Youth Orchestra Korea 11:30 Hřadal som slobodu 11:40 Sedmihlásky – V širém poli studánečka 11:45 Mašinky (7. díl): O trati, co vede kolem jezera 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Worship – chvály 13:20 Jde o život (6. díl): Církev 14:25 Poselství svatých: Svatý Josef 15:05 Revoluce Jana XXIII.: Druhý vatikánský koncil 16:00 Zpravodajské Noeviny: 12. 8. 2014 16:15 Veneto 16:30 Přejeme si... 16:45 Labyrintem víry s Tomášem Halikem: Oslovit Zachea 17:10 Katolíci v Moskvě 17:35 Diecézní charita Plzeň: Poradna pro cizince a uprchlíky [P] 17:50 Hermie a přátelé: Flo show, která způsobila rozruch 18:25 Sedmihlásky – V širém poli studánečka 18:30 Mašinky (8. díl): O zloději, který okrádal mašinky [P] 18:40 Cesta k andělům (80. díl): Jiří Sláma 19:30 Budu pomáhat: Domov Sue Ryder: Domov pro seniory 19:40 Přejeme si... 20:00 Jak potkávat svět – s Petrem Bende a Pavlem Helanem 21:25 Kus dřeva ze stromu: Modřín 21:40 Brazílie – Volání Boha 22:05 Zachraňme kostely (4. díl): kostel sv. Archanděla Michaela v Jiříkově 22:25 O kom, o čem: O Kostelcích aneb Kosteláci, Kostelané, Kosteletčáci a jejich setkávání 22:50 Kibeho: Mariánské poutní místo v Africe 23:40 Doteky času a kamene 0:35 Země pod Tolštejnem 0:50 Dar z Medžugorje.

Pátek 15. 8. 2014: 6:05 Povolán ke službě 6:35 Zachraňme kostely (4. díl): kostel sv. Archanděla Michaela v Jiříkově 6:55 Příběhy odvahy a víry: Monstprocesy (2. díl): Fraška spravedlnosti 7:20 Noční univerzita: Karel Řežábek – Kdo to viděli, reptali 8:25 Na koberečku 8:35 Jde o život (6. díl): Církev 10:05 Sedmihlásky – V širém poli studánečka 10:10 Mašinky (8. díl): O zloději, který okrádal mašinky 10:30 Návštěva papeže v Jižní Koreji: Setkání s mládeží Asie na poutním místě Solmoe [L] 12:20 Přejeme si... 12:35 Organ v nebi 13:00 Diecézní charita Plzeň: Poradna pro cizince a uprchlíky 13:10 O kom, o čem: O Kostelcích aneb Kosteláci, Kostelané, Kosteletčáci a jejich setkávání 13:40 Koncert chval z Katolické charismatické konference 2010: John de Jong s kapelou 14:50 Bol som mimo: Jan Eriksen 16:00 Misie naživo – SIRIRI 17:00 Návštěva papeže v Jižní Koreji: mše svatá ze slavnosti Nanebevzetí P. Marie ze stadionu v Tedžonu [P] 19:10 Kouzlo štipkých varhan 19:25 Kus

dřeva ze stromu: Modřín 19:40 Zprávy z Věčného města: 15. 8. 2014 [P] 20:00 Kulatý stůl: Papež František a jeho poselství 21:35 Na koberečku 21:50 Naše peníze, jejich osud 22:40 Přejeme si... 22:55 Cesta k andělům (80. díl): Jiří Sláma 23:45 Salesiáni v Brazílii 0:05 Labyrintem víry s Tomášem Halikem: Oslovit Zachea 0:30 Katolíci v Moskvě 0:55 Skryté poklady: Vladimír.

Sobota 16. 8. 2014: 6:05 Zprávy z Věčného města: 15. 8. 2014 6:15 Salesiáni v Brazílii 6:30 Poodří – mokřady mezinárodního významu České republiky 7:10 O kom, o čem: O Kostelcích aneb Kosteláci, Kostelané, Kosteletčáci a jejich setkávání 7:35 Poselství svatých: Svatý Josef 7:45 Zachraňme kostely (4. díl): kostel sv. Archanděla Michaela v Jiříkově 8:10 Cirkus Noeland (5. díl) 8:40 Sedmihlásky – V širém poli studánečka 8:45 Hermie a přátelé: Flo show, která způsobila rozruch 9:30 Návštěva papeže v Jižní Koreji: Návštěva zotavovacího střediska pro postižené v Khotongnae [L] 10:15 Návštěva papeže v Jižní Koreji: Setkání s korejskými řeholními společenstvími v Khotongnae [L] 11:30 Návštěva papeže v Jižní Koreji: Setkání s představiteli laického apoštolátu v Khotongnae [L] 12:00 Angelus Domini [P] 12:05 Zprávy z Věčného města: 15. 8. 2014 12:15 Jak potkávat svět – s Petrem Bende a Pavlem Helanem 13:45 Hřadal som slobodu 14:00 Návštěva papeže v Jižní Koreji: Návštěva poutního místa mučedníků Seo So Mun [P] 15:00 Návštěva papeže v Jižní Koreji: Mše svatá s blahorečením 124 korejských mučedníků [P] 17:10 Platinové písničky (40. díl): Dechovka 17:40 Příběhy odvahy a víry: Oleg Senin (3. díl): Kázání ve tmě 18:10 Přejeme si... 18:25 Sedmihlásky – V širém poli studánečka 18:30 Mašinky (9. díl): O bludné výhybce 18:40 Klapka s ... (71. díl): Martem Eslemem a Davidem Surým 19:40 Legenda jménem Vesmír: DCŽM Vesmír 20:00 Cesta k andělům (81. díl): Simona Postlerová 20:55 Až na konec světa 22:00 Saxum – Vzpomínky na Mons. Álvaro del Portilla 22:30 Zprávy z Věčného města: 15. 8. 2014 22:40 Budu pomáhat: Domov Sue Ryder: Domov pro seniory 22:50 Hlubinami vesmíru s prof. Zdeňkem Stuchlíkem, 2. díl, O počátcích vesmíru a gravitaci 23:30 Koncert chval z Katolické charismatické konference 2010: John de Jong s kapelou 0:40 Noční univerzita: P. ThLic. Roman Czudek: Eucharistie jako život, život jako eucharistie (1. část).

Neděle 17. 8. 2014: 6:15 Doteky času a kamene 6:35 Bol som mimo: Jan Eriksen 7:40 Zprávy z Věčného města: 15. 8. 2014 7:55 Putování modrou planetou: Austrálie 8:40 Deník Otty Wolfa a osudy jeho rodiny 9:30 Návštěva papeže v Jižní Koreji: Mše svatá na zakončení 6. dne asijské mládeže; Anděl Páně [L] 11:35 Na koberečku 11:45 Dopisy z rovníku 12:30 Bazilika Navštívení Panny Marie ve Frýdku 13:05 Platinové písničky (42. díl): Dechovka 13:40 Cesta k andělům (81. díl): Simona Postlerová 14:30 Budu pomáhat: Domov Sue Ryder: Domov pro seniory 14:40 Noční univerzita: Karel Řežábek – Kdo to viděli, reptali 15:45 Diecézní charita Plzeň: Poradna pro cizince a uprchlíky 16:00 Hermie a přátelé: Kdo to tu vlastně řídí? [P] 16:35 Sedmihlásky – Pasecký louky 16:40 Cirkus Noeland (6. díl) 17:10 Zprávy z Věčného města: 15. 8. 2014 17:30 Mše svatá na zahájení Celostátního setkání animatorů 2014 [L] 18:40 SDM RIO 2013: Revoluce v Riu 19:35 Přejeme si... [P] 20:00 Presence: hudební chvály 21:10 Na pořadu rodina – Kdo si počká, ten se dočká... 22:15 Misie naživo: Ukrajina 23:15 Organ v nebi 23:40 Diecézní charita Plzeň: Poradna pro cizince a uprchlíky 23:50 Polední modlitba Sv. otce Františka 0:05 Klapka s ... (71. díl): Martem Eslemem a Davidem Surým.

POUŤ K PANNĚ MARIÍ SVATOTOMSKÉ – OCHRÁNKYNI MĚSTA BRNA A PERLE MORAVY bude v pátek 15. srpna 2014 v 18.30 hodin v bazilice Nanebevzetí Panny Marie (Mendlovo náměstí, Brno). Homilii pronese R.D. Angelo Scarano, Th.D. Od 17.30 hodin bude modlitba růžence, v 18 hodin mariánské nešpory a v 18.15 hodin litanie loretské.

Během přípravného tridua budou celebrovat mši svatou vždy v 18.30 hod. titi kněží: 12. 8. R.D. Mgr. Pavel Stuška • 13. 8. R.D. Doc. Dr. Petr Mareček, Th.D. • 14. 8. R.P. Jakub Berka OPraem.

Na tuto mariánskou slavnost srdečně zvou starobrnění augustiniáni.

V neděli 17. srpna 2014 ve Velkém Týnci budeme slavit mši svatou v 10 hodin Nanebevzetí Panny Marie – hlavní celebrant P. Angelik Mička OP. Odpoledne ve 14 hodin budou loretské litanie a sv. požehnání. Následuje hudební vložka, kterou provede P. Angelik. Všechny srdečně zveme.

P. Václav Haltmar

V neděli 31. srpna 2014 v 10.30 hodin se uskuteční v Blatnici pod Sv. Antonínkem u kaple sv. Antonína **DĚKOVNÁ POUŤ – DOŽÍNKOVÁ**. Sloužit bude Dominik kardinál Duka, arcibiskup pražský.

Matice svatokopecká zve zájemce na **KOMENTOVANOU PROHLÍDKU SVATOKOPECKÉ BAZILIKY A PŘÍLEHLÉHO AREÁLU (Svatý Kopeček u Olomouce)**, která se uskuteční v sobotu 16. 8. 2014 od 12 do 17 hodin. Výklad v bazilice začne každou celou hodinu, poslední v 16 hodin, v ostatních prostorách bude probíhat průběžně.

POUŤ K PANNĚ MARIÍ KLOKOTSKÉ

Čtvrtek 14. srpna 2014

19.00 hod. koncert: účinkují žesťový soubor TAKvintet pod vedením Richarda Mlázovského a Ladislav Šotek – varhany.

Pátek 15. srpna 2014

17.00 hod. mše svatá s P. Václavem Hesem.

Sobota 16. srpna 2014

8.00 hod. mše svatá – P. Jan Böhm (vojenský kaplan Svatováclavského praporu) • **10.00 hod. hlavní mše svatá** – hlavní celebrant arcibiskup pražský, kardinál Dominik Duka • 14.00 hod. beseda s kardinálem Dukou • 15.00 hod. Klokotské hodinky a svátostné požehnání s krátkou adorací • 17.00 hod. mše svatá – P. Karl Zaiser, OMI. Od rána možnost přistoupit ke svátosti smíření.

V sobotu dopoledne (8–13 hod.) bude ke kostelu přístup autem omezený.

Neděle 17. srpna 2014

10.00 hod. mše svatá – P. Vlastimil Kročil (sídelní kanovník Katedrální kapituly u sv. Mikuláše v Českých Budějovicích) • 15.00 hod. zpívané Klokotské hodinky se svátostným požehnáním.

Srdečně zvou Římskokatolická farnost Tábor-Klokoty a obláti Panny Marie Neposkvrněné.

Kontakt: tel. 381 232 584 • e-mail: klokotyomi@volny.cz • www.klokoty.cz.

Liturgická čtení

Neděle 10. 8. – 19. neděle v mezidobí

1. čt.: 1 Král 19,9a.11–13a
Ž 85(84),9ab+10,11–12.13–14

Odp.: 8a (*Pane, ukaž nám své milosrdenství!*)
2. čt.: Řim 9,1–5
Ev.: Mt 14,22–33

Slovo na den: Pojd!

Pondělí 11. 8. – památka sv. Kláry

1. čt.: Ez 1,2–5.24–28c
Ž 148,1–2.11–12.13.14

Odp.: *Nebe i země jsou plny tvé slávy. Nebo: Aleluja.*

Ev.: Mt 17,22–27

Slovo na den: Vydán lidem do rukou.

Úterý 12. 8. – nez. pam. sv. Jany Františky de Chantal

1. čt.: Ez 2,8–3,4
Ž 119(118),14.24.72.103.111.131

Odp.: 103a (*Jak sladké jsou na mém patru tvé výroky, Hospodine!*)

Ev.: Mt 18,1–5.10.12–14

Slovo na den: Varujte se, abyste nikým nepohrdali.

Středa 13. 8. – nez. pam. sv. Ponciána a Hippolyta

1. čt.: Ez 9,1–7; 10,18–22
Ž 113(112),1–2.3–4.5–6

Odp.: 4b (*Nad nebesa je sláva Hospodinova. Nebo: Aleluja.*)

Ev.: Mt 18,15–20

Slovo na den: Co rozvázete na zemi, bude rozvázáno na nebi.

Čtvrtek 14. 8. – památka sv. Maxmiliána Marie Kolbeho

1. čt.: Ez 12,1–12
Ž 78(77),56–57.58–59.61–62

Odp.: srov. 7 (*Nezapomínejte na Boží skutky!*)

Ev.: Mt 18,21–19,1

Slovo na den: Nejvíce sedmkrát?

večer:

1. čt.: 1 Kron 15,3–4.15–16; 16,1–2
Ž 132(131),6–7.9–10.13–14

Odp.: 8 (*Vstaň, Hospodine, vejd na místo svého odpočinku ty i tvá vznešená archa!*)

2. čt.: 1 Kor 15,54–57

Ev.: Lk 11,27–28

Slovo na den: Blahoslavený život, který tě nosil.

Pátek 15. 8. – slavnost Nanebevzetí Panny Marie

1. čt.: Zj 11,19a; 12,1.3–6a.10ab
Ž 45(44),10b.11a+12a.16

Odp.: srov. 10b (*Královna stojí po tvé pravici ve zlatém rouchu.*)

2. čt.: 1 Kor 15,20–27a

Ev.: Lk 1,39–56

Slovo na den: Uvěřila, že se splní to, co bylo řečeno.

Sobota 16. 8. – nez. pam. sv. Štěpána Uherského nebo nez. sobotní pam. Panny Marie

1. čt.: Ez 18,1–10.13b.30–32
Ž 51(50),12–13.14–15.18–19

Odp.: 12a (*Stvoř mi čisté srdce, Bože!*)

Ev.: Mt 19,13–15

Slovo na den: Nebraňte jim přijít ke mně.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

9. – 16. SRPNA 2014

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 10. 8.		PO 11. 8.		ÚT 12. 8.		ST 13. 8.		ČT 14. 8.		PÁ 15. 8.		SO 16. 8.	
Antifona	1028	1148	1741	1961	1060	1181	1075	1197	1708	1924	1469	1654	1666	1883
Žalm	783	881	786	884	786	884	783	881	786	884	783	881	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	1029	1148	1742	1961	1061	1181	1076	1197	1708	1925	1469	1654	1666	1883
Antifony	1030	1149	1046	1165	1062	1182	1076	1198	1092	1215	1470	1655	1123	1248
Žalmy	1030	1150	1046	1166	1062	1183	1076	1198	1093	1215	813	914	1124	1249
Krátké čtení a zpěv	1033	1152	1743	1962	1065	1186	1079	1201	1710	1926	1470	1655	1668	1885
Antifona k Zach. kantiku	709	800	1743	1963	1065	1186	1080	1202	1467	1652	1471	1655	1669	1886
Prosby	1033	1153	1744	1963	1065	1186	1080	1202	1711	1927	1471	1656	1655	1886
Závěrečná modlitba	709	800	1465	1649	1613	1650	1466	1651	1467	1652	1471	1656	1656	1888
Modlitba během dne:														
Hymnus	1034	1157	1050	1171	1066	1187	1081	1203	1096	1220	1264	1402	1127	1253
Antifony	1035	1155	1051	1171	1066	1188	1081	1203	1097	1220	1472	1657	1128	1253
Žalmy	1035	1155	1051	1171	1067	1188	1081	1204	1097	1220	1265	1403	1128	1254
Krátké čtení	1037	1157	1054	1174	1069	1190	1084	1206	1100	1223	1472	1657	1130	1256
Závěrečná modlitba	709	800	1054	1174	1069	1191	1084	1206	1100	1224	1471	1656	1131	1256
Nešpory:														
SO 9. 8.														
Hymnus	1024	1143	1039	1158	1746	1965	1071	1192	1085	1208	1473	1658	1473	1658
Antifony	1025	1144	1040	1159	1056	1177	1071	1193	1086	1209	1468	1653	1474	1659
Žalmy	1025	1144	1040	1159	1057	1177	1072	1193	1087	1209	1649	1866	1661	1878
Kr. čtení a zpěv	1027	1146	1043	1162	1749	1968	1074	1195	1089	1212	1468	1653	1474	1659
Ant. ke kant. P. M.	709	800	710	801	1750	1969	1074	1196	1090	1212	1468	1653	1474	1660
Prosby	1028	1147	1043	1163	1750	1969	1074	1196	1090	1212	1468	1660	1474	1660
Záv. modlitba	709	800	709	800	1465	1649	1613	1650	1466	1651	1469	1654	1471	1656
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1238	1374	1242	1379

Z JINÝCH NAKLADATELSTVÍ

VRACEJÍ SE S PÍSNÍ • HLEDÁNÍ BOHA S UTEČENCI

Gary Smith, SJ • Z angličtiny přeložil Václav Petr • Odpovědná redaktorka Eva Císařová

Gary Smith (nar. 1937), jezuitský kněz a spisovatel, píše o svých zkušenostech získaných z misijní práce se súdánskými utečenci v severní Ugandě, kde působil v letech 2000 až 2006. Kniha není sociologickou zprávou o nemocech, hladovění a trvalých hrozbách ze strany Armády odporu Páně, ale především niternou studií utečenců samotných. Formou deníku a přetištěných dopisů dává citlivě nahlédnout do jejich každodenního života, jejich radostí a strastí, jejich duševního života vůbec i jejich svěbytného způsobu chápání křesťanství. Stanislav Juhaňák - Triton • Brož., 140x200 mm, 272 stran, 198 Kč

EUCHARISTICKÉ ZÁZRAKY II

František Mráček

Tato publikace je inspirována poselstvími Panny Marie v Medžugorje a sv. Janem Pavlem II. Panna Maria často zdůrazňuje zásadní význam Eucharistie, zejména pro dnešní dobu, a zprostředkovává milosti Boží, abychom to pochopili a nadchli se pro slavení této nejdůležitější svátosti v době, kdy svět stojí na pokraji sebezníčení. Proto papež Jan Pavel II. vyhlásil také Rok Eucharistie pro oživení vztahu lidí k Eucharistii, v níž je živě přítomen Kristus, náš Vykupitel a Spasitel.

VÉRITÉ • Váz., 152x215 mm, křídový papír, 212 stran, 260 Kč

MÁRIA, DOKONALÁ ŽENA

Elias Vella OFMConv. • Sestavila Sue Farrugia • Z angličtiny do slovenštiny přeložily Janka Vitteková a Jana Stachová

Kniha je sestavena z přepsaných nahrávek semináře o Panně Marii, který se uskutečnil na Slovensku v Kežmarku v roce 2007. Kniha je ve slovenštině.

Per Immaculatam • Brož., 130x195 mm, 256 stran, 179 Kč

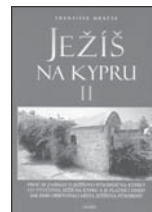
JEŽÍŠ NA KYPRU II

František Mráček

Proč se zajímat o Ježíšovo působení na Kypru? Co vyučoval Ježíš na Kypru a je to platné i dnes? Jak autor knihy objevoval místa Ježíšova působení? Odpovědi nabízí tato kniha, která mj. obsahuje také unikátní fotografie kyperských biblických míst.

RNDr. František Mráček - VÉRITÉ

Brož., 167x235 mm, křídový papír, 68 stran, 155 Kč

KOMIKSOVÝ SEŠIT 2

Komiksy z Knihovničky dětského časopisu Nezbeda. Obsahuje tyto komiksy: Komayak (příběh misionáře mezi Eskymáky); Návrat na Ostrov pokladů; Apoštol Dálného východu (život sv. Františka Xaverského); Slepé oči (ze života sv. Otýlie); V bunkru hladu (životní příběh sv. Maxmiliána M. Kolbeho); Laura - děvče z And (bl. Laura Vicuña); Svatý Florián; Svědectví víry (sv. Cecílie).

Redakce dětského časopisu Nezbeda ve spolupráci s Pavel Nebojsa - Doron • Brož., 165x235 mm, křídový papír, 66 stran, 59 Kč

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

772 00 Olomouc 2
982707-0262/2011
P. P.

TZ D + 1

771 11 Olomouc 1
Dolní nám. 24
Matice cyrilometodějská s. r. o.

SVĚTLO - týdeník Matice cyrilometodějské. Vydává Matice cyrilometodějská v Olomouci. Dolní nám. 24 - IČO 533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: šéfredaktor Josef Vittek, redaktor Mgr. Daniel Dehner. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznámá to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; http://svetlo.maticecm.cz; objednávky týdeníku: e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz, inzerce: knihy@maticecm.cz). Registrační značka MK ČR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: RODENY, Vinohradnícka 11, 949 01 Nitra, telefon 0042137/741 83 83; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dne 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medžugorje aj.), se podřizujeme konečnému úsudku církve. Nevyžádané nezveřejněné příspěvky nevracíme.